

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
ஸ்ரீ ரெங்கநாயகி சமேத ஸ்ரீ ரெங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச் செய்த
ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்
(பூர்வ ஸதகம்)



நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

“ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன்” க. ஸ்ரீதரன்
(email: sridharan_book@yahoo.co.in)

இந்த ச்லோகம் உண்டாகிய பின்னணி

ஸ்ரீராமாநுஜரால் பெரியபெருமானின் திருக்கோயிலை நிர்வகித்து வரும்படி பணிக்கப்பட்ட பட்டர், அந்தப் பணிகளைச் செவ்வனே நிறைவேற்றி வந்தார். ஒருமுறை அந்தக் கோயிலின் ஆறாவது ப்ராகாரத்தின் மதிள் சுவரானது பழுதடைந்து சரிந்து நின்றது. அந்த மதிளை, வீரஸ்ரீந்தரப்ரஹ்மராயன் என்ற மன்னன் சரிசெய்யத் தொடங்கினான். அப்போது அந்த மதிள், நேராக இல்லாமல், கூரத்தாழ்வானின் மிகவும் ப்ரியமான சிஷ்யர்களில் ஒருவரான பின்னைப்பிள்ளையாழ்வான் என்பவரின் திருமாளிகை (வீடு) அருகே சற்று வளைந்து சென்றது (அவரது வீடு மதிளின் பாதையில் நின்றது). இதனைக் கண்ட அரசன், அவரது திருமாளிகையை இடிக்க முயன்றான். இதனை அறிந்த பட்டர், அரசனிடம் இவ்வாறு செய்ய வேண்டாம் என்று அறிவுறுத்த, அதனை ஏற்காமல் அவன் இடித்துவிட்டு மதிளை நேர்ப்படுத்தினான். அதன் பின்னர், பட்டரிடம் கோபம் கொண்ட அவன், அவ்வப்போது பட்டருக்குத் தொல்லைகள் கொடுத்தவண்ணம் இருந்தான். இதனால் பட்டர் ஒருநாள் யாரிடமும் அறிவிக்காமல், ஸ்ரீரங்கத்தை விட்டு அகன்று, திருக்கோட்டியூருக்குச் சென்று விட்டார்.

இப்படி உள்ளபோது, ஒருநாள் அந்த அரசன் இறந்தான். இந்தச் செய்தியை பட்டரிடம் பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் ஓடோடி வந்து தெரிவித்தார். இதனைக் கேட்ட பட்டர், தனது விரோதி அழிந்தான் என்று மகிழவில்லை. மாறாக, இறுதிவரை அந்த அரசன் திருந்தாமலேயே இறந்தானே என்று வருந்தினார். அதன் பின்னர், தனது வளர்ப்புத் தந்தையான நம்பெருமாள் வாசம் செய்யும் இடமாகிய ஸ்ரீரங்கத்திற்கு ஓடி வந்தார். அவ்விதம் வரும்போது, காவேரி தொடக்கமாக, ஸ்ரீரங்கத்தை வர்ணித்தபடியே வந்தார். இந்த விதமாக, ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் என்ற அற்புதமான நூல் உருவானது.

இந்த நூல் இரண்டு பகுதிகள் கொண்டது. பூர்வ ஸதகம் என்ற முதல் பகுதியில், 127 ச்லோகங்கள் உள்ளன. இரண்டாம் பகுதியான உத்தர ஸதகத்தில் 105 ச்லோகங்கள் உள்ளன.

தனியன்

**ஸ்ரீபராசர பட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கேச புரோஹித:
ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸூத: ஸ்ரீமாந் ச்ரேயஸே மேஸ்து பூயஸே**

பொருள் - நம்பெருமானின் ஸந்நிதியில் புராணம் வாசித்தல், வேத விண்ணப்பம் செய்தல், திருமஞ்சனக் கட்டியம் கூறுதல் போன்ற கைங்கர்யங்களை உடையவரும், கூரத்தாழ்வானின் திருக்குமாரரும், கைங்கர்யம் என்ற செல்வம் எப்போதும் நிலைபெற்றவரும் ஆகிய ஸ்ரீபராசரபட்டர் எனக்கு நிறைந்த நன்மைகளை அளிக்க வேண்டும்.

**1. ஸ்ரீவத்ஸ சிஹ்நமிச்ரேப்ய: நம உக்திம் அதீமஹே
யத் உக்தய: த்ரயீகண்ட்டே யாந்தி மங்கள ஸூத்ரதாம்**

பொருள் - எந்த ஒருவரின் ஸ்ரீஸூக்திகள், வேதம் என்ற பெண்ணின் கழுத்தில் திருமாங்கல்யமாக உள்ளனவோ, அப்படிப்பட்டவரான கூரத்தாழ்வானிடம் நாம் நம: என்று கூறியபடி உள்ளோம்.

விளக்கம் - இந்த உலகில் ஒரு கன்னிப்பெண் உள்ளாள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவளுக்குத் திருமணம் ஆகும் வரையில், பலரும் அவள் தனக்கே சொந்தம் என்று நினைத்திருக்கக்கூடும். திருமணம் ஆன பின்னரே அவள் ஒருவனுக்கு மட்டுமே சொந்தமாகிறாள். இது போன்று, கூரத்தாழ்வானின் நூல்களுக்கு முன்னர், வேதம் என்ற பெண் தங்களையே போற்றுவதாகப் பல தெய்வங்களும் எண்ணி வந்தன. இந்த நிலையில் உதித்த ஆழ்வானின் நூல்கள், அந்தப் பெண்ணிற்கும் ஸ்ரீமன் நாராயணனுக்கும் இடையே திருமணம் நடத்தி வைத்து, அந்த நூல்களே வேதப்பெண்ணின் கழுத்தில் தாலியாகவும் நின்றது. ஆக ஆழ்வானின் நூல்களுக்குப் பிறகே வேதம் என்பது ஸ்ரீமன் நாராயணனின் உடைமையானது என்று கருத்து.

2. ராமானுஜ பதச்சாயா கோவிந்த ஆஹ்வா அநபாயிநீ
தத் ஆயத்த ஸ்வரூபா ஸா ஜீயாத் மத் விஸ்ரமஸ்த்தலீ

பொருள் - (இந்த ச்லோகம் மூலம் எம்பார் என்ற கோவிந்தப்பட்டரைத் துதிக்கிறார்) எம்பெருமானாரின் திருவடிகளை விட்டு எப்போதும் அகலாமல், அந்தத் திருவடிகளின் நிழலாகவே உள்ளவர், அந்தத் திருவடிகளுக்கு மட்டுமே வசப்பட்டவர், கோவிந்தப்பட்டர் என்ற திருநாமம் கொண்டவர் - இப்படிப்பட்ட எம்பார், ஸம்ஸார தாபத்தினால் வருந்தும் எனக்கு இளைப்பாறும் இடமாக உள்ளார். அவருக்குப் பல்லாண்டு.

3. ராமானுஜமுனி: ஜீயாத் யோ ஹரேர் பக்தி யந்த்ரத:
கலிகோலாஹல கீரீடா முதாக்ரஹம் அபாஹரத்

பொருள் - கலிபுருஷனின் தாண்டவம் என்னும் பிசாசை, ராமானுஜர் பகவத் பக்தி என்ற யந்த்ரம் கொண்டு விரட்டினார். அப்படிப்பட்ட எம்பெருமானாருக்குப் பல்லாண்டு.

விளக்கம் - கலியும் கெடும் கண்டு கொண்டின் என்றும், இராமானுசன் மறை தேர்ந்துலகில் புரியும் நலஞானம் பொருந்தாதவரைப் பொரும் கலியே என்றும், இறந்தது வெங்கலி என்றும் போற்றப்பட்டார். இப்படிப்பட்ட ராமானுஜரின் திருவடிகளின் தொடர்பு பெற்றவர்களைக் கலிபுருஷன் அண்டமாட்டான்.

4. விதாய வைதிகம் மார்க்கம் அகௌதஸ்க்ருத கண்டகம்
நேதாரம் பகவத் பக்தேர் யாமுநம் மநவாமஹை

பொருள் - (இதன் மூலம் ஆளவந்தாரைத் துதிக்கிறார்) ஆளவந்தார் அவதரிப்பதற்கு முன்னர், வைதிக மார்க்கம் என்பது, தவறான வாதங்கள் என்னும் முள் நிறைந்து இருந்தது. அந்தப் பாதையை முள் அற்றதாக்கி, பகவத் பக்தியை நன்கு வளரச் செய்த ஆளவந்தாரை நாம் எப்போதும் த்யானிப்போமாக.

5. நௌமி நாதமுநிம் நாம ஜீமுதம் பக்தி அவக்ரஹே
வைராக்ய பகவத் தத்வ ஜ்ஞாந பக்தி அபிவர்ஷுகம்

பொருள் - (இதன் மூலம் நாதமுனிகளைத் துதிக்கிறார்) நாதமுனிகளின் காலத்திற்கு முன்பு, பக்தி என்னும் தண்ணீர் கிடைக்காமல் இருந்தது. அந்த நேரத்தில் வைராக்யம் (மற்ற விஷயங்களில் உள்ள பற்றுதல்களைத் தவிர்த்தல்), பகவானைப் பற்றிய உண்மையான அறிவு, பக்தி ஆகியவற்றை மழையாக ஒரு மேகம் பொழிந்தது. இப்படிப்பட்ட மேகமாகிய நாதமுனிகளைத் துதிக்கிறேன்.

6. ரிஷிம் ஜூஷாமஹே க்ருஷ்ண த்ருஷ்ணா தத்வம் இவோதிதம்
ஸஹஸ்ர சாகரம் ய: அத்ராஷீத் த்ராவிடம் ப்ரஹ்ம் ஸம்ஹிதாம்

பொருள் - (இதன் மூலம் நம்மாழ்வாரைத் துதிக்கிறார்) தனக்கு எம்பெருமானை அடையவேண்டும் என்ற ஆவல், கலியின் வலிமையால் தன்னைப் பற்றாமல் நிற்பவர்களையும் தன்னைப் பற்றச் செய்யவேண்டும் என்ற பகவானின் ஆவல் - இவை இரண்டும் சேர்ந்து ஒரு வடிவமாக வந்ததோ என்று எண்ணுப் படியாக இவரது (நம்மாழ்வாரின்) திருமேனி உள்ளது. பகவத் கருணையால் உபனிஷத்துக்களின் ஸாரமான திருவாய்மொழி என்னும் ஆயிரம் தமிழ் பாசரங்களை பகவான் மீது உள்ள ப்ரியத்தினால் அருளிச் செய்தார். இப்படிப்பட்ட நம்மாழ்வாரை நாம் வணங்குகிறோம்.

7. நம: ஸ்ரீரங்கநாயக்யை யத் ப்ரூவிப்ரம பேதத:
ஈச ஈசிதவ்ய வைஷம்ய நிம்ந உந்நதம் இதம் ஜகத்

பொருள் - எந்த ஒரு பிராட்டியின் புருவங்களின் நெறிப்பு மூலமே இந்த உலகமானது, உயர்ந்தவர்கள்-தாழ்ந்தவர்கள் என்ற வேறுபாடு உடையதாக மாறுகிறதோ, அந்தப் பிராட்டியான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு நமஸ்காரங்கள்.

விளக்கம் - இந்த உலகில் உள்ளவர்கள் செல்வம் படைத்தவர்களாகவும், ஏழைகளாகவும் இருப்பதற்கு, பெரியபிராட்டியின் புருவங்களின் அசைவே காரணம் என்றார். அவளது அனுக்ரஹம் கிட்டியவர்கள் உயர்ந்தும், கிட்டாதவர்கள் தாழ்ந்தும் போகின்றனர் என்று கருத்து.

8. ஸ்ரீஸ்தந ஆபரணம் தேஜ: ஸ்ரீரங்கேசயம் ஆச்ரயே
சிந்தாமணிம் இவ உத்வாந்தம் உத்ஸங்கே அநந்த போகிந:

பொருள் - ஆதிசேஷனால் கக்கப்பட்ட சிந்தாமணி போன்று ஒரு வஸ்து உள்ளது. அந்த மணியானது, பெரியபிராட்டியின் ஸ்தனங்களின் ஆபரணமாக உள்ளது. அந்த வஸ்து திருவரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டுள்ளது. அந்த வஸ்து மிகவும் தேஜஸ்ஸுடன் உள்ளது, இப்படிப்பட்ட அந்த வஸ்துவை (பெரிய பெருமானை) நான் அடைகிறேன். (பெரியபெருமானை வஸ்து என்று கூறலாமா என்றால், கவிதையாகப் போற்றும்போது இது ஏற்கத்தக்கதே).

9. அஸ்தி வஸ்து இதமித்தந்த்வ ப்ரஸங்க்யாந பராங்முகம்
ஸ்ரீமதி ஆயதநே லக்ஷம் பதலாக்ஷா ஏக லக்ஷணம்

பொருள் - இந்த வஸ்துவின் ஸ்வரூபம் இத்தன்மை உடையது என்றும், இதனிடைய ஸ்வபாவம் இத்தன்மை உடையது என்றும் அறிய இயலாதபடி உள்ளது. (பின் எப்படி பெரியபெருமானை அறிவது என்றால்) ஸ்ரீரங்கநாயகியின் திருவடிகளில் பூசப்பட்ட செம்பஞ்சுச்சாறு எந்த ஒரு வஸ்துவின் மீது உள்ளதோ, அத்தகைய வஸ்துவானது, திருவரங்கத்தின் பெரியகோயிலில் உள்ளது.

10. லக்ஷம் கல்பலதா உத்துங்க ஸ்தந ஸ்தபக சஞ்சல:
ஸ்ரீரங்கராஜ ப்ருங்க: மே ரமதாம் மாநஸ அம்புஜே

பொருள் - பெரியபிராட்டியான ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஒரு கற்பகக் கொடி போன்று உள்ளாள். அவளது ஸ்தனங்கள், அந்தக் கற்பகக் கொடியில் உள்ள மலர்க்கொத்து போன்று உள்ளன. அந்த மலர்க்கொத்துகளை, ஸ்ரீரங்கநாதன் என்ற கருவண்டு வட்டம் அடித்தபடி உள்ளது. இப்படிப்பட்ட அந்த வண்டானது, எனது மனம் என்ற தாமரை மலரில் எப்போதும் மிகவும் மகிழ்வுடன் வாசம் செய்யவேண்டும்.

11. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீஸ்தந கஸ்தாரீ மகரீ முத்ரித உரஸ:
ஸ்ரீரங்கராஜாத் சரத: சதம் ஆசாஸ்மஹேதமாம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் ஸ்தனங்களில் கஸ்தாரியைக் குழைத்து, மீன்கள் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அந்த அடையாளங்கள், பெரியபெருமானின் திருமார்பில் அழகாகப் பதிந்துள்ளன (இவன் அவளை அணைத்துக் கொள்ளும்போது பதிந்தன என்று கருத்து). இப்படிப்பட்ட திருமார்பை உடையவனும், திருவரங்கத்தின் சக்ரவர்த்தியுமான நம்பெருமானிடம் நின்று, நமக்கு நீண்ட காலம் நன்மையை அளிக்க வேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

12. பாது ப்ரணதரக்ஷாயாம் விலம்பம் அஸஹந் இவ
ஸதா பஞ்சாயுதீம் பிப்ரத் ஸ ந: ஸ்ரீரங்கநாயக:

பொருள் - (இவ்விதம் நித்ய கைங்கர்யம் செய்வதற்கு ஏதேனும் இடையூறு ஏற்பட்டால் என்ன செய்வது? நம்பெருமாள் திருக்கரங்களில் வைத்துள்ள ஆயுதங்கள் அழகுக்கு அல்ல, இது போன்ற நேரத்தில் காப்பதற்கே என்றார்) பெரியபெருமாள், நம்மைப் போன்ற அடியார்களுக்கு ஏற்படும் ஆபத்து ஏற்படும்போது, அந்த ஆபத்தை நீக்குவதில் உள்ள காலதாமதத்தை பொறுக்கமாட்டான். ஆகவே, எப்போதும் உதவுவதற்காக, ஐந்து ஆயுதங்களை எப்போதும் வைத்துள்ளான். இப்படி நிற்கும் ஸ்ரீரங்கநாதன் நம்மைக் காக்கவேண்டும்.

13. அமதம் மதம் மதம் அத மதம் ஸ்துதம் பரிநிந்திதம்
ஸ்பவதி நிந்திதம் ஸ்துதம்
இதி ரங்கராஜம் உதஜ்ஜுகுஷத் த்ரயீ ஸ்துமஹே வயம்
கிம் இதி தம் ந சக்நும:

பொருள் - பரம்பொருளை அறிய இயலாது என்ற ஞானம் ஏற்பட்டவுடன், அது அறியப்பட்டதாகிறது. அந்தப் பரம்பொருளைத் துதித்துவிடலாம் என்று எண்ணம் ஏற்பட்டால், அது நிந்திக்கப்பட்டதாகிறது. அதனை முழுவதுமாக துதிக்க இயலாது என்ற ஞானம் வந்தால், அது முழுவதுமாகத் துதிக்கப்பட்டதாகிறது. இப்படியாகவே வேதம் ஸ்ரீரங்கனாதனைக் குறித்து எண்ணுகிறது. இப்படி உள்ளபோது, அந்த அரங்கனை, அறிவில்லாதவர்களான நாம் என்னவென்று துதிக்க முற்படுகிறோம்?

விளக்கம் - யார் ஒருவன் தான் பெரியபெருமாளை முழுவதுமாக அறிவேன், அவனைத் துதித்து விடுவேன் என்று எண்ணுகிறானோ அவன் எதனையும் அறியாதவன், பெரியபெருமாளை இகழவே செய்கிறான். மாறாக, யார் ஒருவன் தனக்கு பெரியபெருமாளைப் பற்றி முழுமையாகத் தெரியாது, அவனைத் துதிக்கவும் தெரியாது என்று எண்ணுகிறானோ, அவனே உண்மையில் அரங்கனை முழுவதுமாக அறிந்தவனும், துதித்தவனும் ஆகிறான். இப்படியாகவே வேதங்கள் கூறுகின்றன. வேதங்களே இவ்விதம் கூறும்போது, அறிவற்ற நாம் எவ்விதம் அரங்கனைப் போற்ற இயலும்?

14. யதி மே ஸஹஸ்ர வதந ஆதி வைபவம் நிஜம் அர்ப்பயேத்

ஸ கில ரங்க சந்த்ரமா:

அத சேஷவத் மம ச தத்வத் ஏவ வா ஸ்துதி சக்தி
அபாவ விபவே அபி பாகிதா

பொருள் - பெரியபெருமாளை ஸ்துதி செய்ய எனக்குச் சக்தியில்லை (ஞானம் இல்லை). ஆனால் நிலவு போன்று குளிர்ந்துள்ள பெரியபெருமான், தன்னுடைய ஆயிரம் வாய் (முகம்) போன்றவற்றை எனக்கும் தந்தருளினான் என்றால், அதன் பின்னர் அவனைத் துதிக்க இயலும். அதன் பின்னர், ஆதிசேஷன் அவனைப் போற்றுவது போன்றோ அல்லது அவனே அவனைத் துதித்துக் கொள்வது போன்றோ உள்ள திறன் எனக்கு ஓரளவு ஏற்படும். அதன் பின்னர் வேதங்கள் கூறுவது போன்று அவனைத் துதித்து முடிக்க இயலாது என்று கூறும் பெருமை எனக்கு ஏற்படும்.

விளக்கம் - நாம் ஒன்றைப் பற்றி எதுவுமே தெரியாமல் அல்லது அதனைத் தெரிந்து கொள்ளும் அதிகாரமே இல்லாதபோது, அந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேச இயலாது என்று கூறுவது மடமை அல்லவா? அதனைப் பற்றி ஓரளவாவது தெரிந்து கொண்டபின், முழுவதுமாகக் கூற இயலாது என்று உரைப்பதே பொருந்தும் அன்றோ? இதனையே இங்கு பட்டர் கூறுகிறார். பெரியபெருமாளைப் பற்றி முழுவதுமாகக் கூற இயலாது என்று வேதங்கள் கூறுவது போன்று, தான் கூற இயலாது, ஆனால் நம்பெருமான் தனக்குச் சிறிதேனும் திறன் கொடுத்தால், பின்னர் வேதங்கள் கூறுவது போன்று தானும் உரிமையுடன் கூற இயலும் என்றார்.

15. ஸ: அங்க வேத யதிவா ந கிலேதி வேத:

ஸந்தேகத்தி அநர்க்கவிதம் ஆத்மநி ரங்கநாதம்
ஸத்தானே தத் ஏஷ கலு தோஷமலீமஸாபி:
மத் வாஃபி: ஜசம் அதிசாயநம் ஆவ்ருணோதி

அவதாரிகை - முதலில் தனக்குப் பெரியபெருமாளைத் துதிக்க சக்தி இல்லை என்றார். பின்னர், தனக்கு அதிகாரம் இல்லை என்றார். ஆனால் தனக்கு பெரியபெருமானிடம் ஏற்பட்ட அபரிதமான அன்பு காரணமாக, பெரியபெருமான் செய்தது என்ன என்று கூறுகிறார். தன்னிடம் சப்ததோஷம்(சரியான சொற்களை உபயோகிக்கும் திறன் இல்லாமை), ஞானதோஷம்(அவனைப் பற்றி முழுவதுமாக உணராமை), அர்த்ததோஷம் என்று பலவிதமான குறைபாடுகள் இருந்தாலும், பெரியபெருமான் அதனை மறந்துவிடுகிறான் என்றார். அந்தப் பரிவு காரணமாக, தனது மேன்மையை மறைத்துக் கொண்டு, தன் மூலமாக ஸ்துதியைப் பெற்றுக் கொள்கிறான் என்றார்.

பொருள் - இந்தப் பெரியபெருமான் அனைத்துவிதமான குறைபாடுகளாலும் நிறைந்துள்ள எனது சொற்களைக் கொண்டு, தன்னைப் புகழும்படிச் செய்து, தனது மேன்மையை(அதிசயத்தை எனலாம்) மறைத்துக் கொள்கிறான். இதனைக் கண்ட வேதங்கள், இந்த அரங்கன் தன்னுடைய பெருமைகளை முழுவதுமாக உணர்ந்தனா இல்லையா என்று சந்தேகத்துடன் நின்றன.

16. ஸ்வம் ஸம்ஸ்ருத த்ராவிட வேத ஸூக்தை:

பாந்தம் மத் உக்தை: மலிநீகரோதி

ஸ்ரீரங்க கமர்: கலபம் க ஏவ ஸ்நாத்வா அபி
தூளீரலிகம் நிஷேத்தா

அவதாரிகை - இவ்விதமாக பெரியபெருமாள் தனது கருணை காரணமாகத் தன்னுடைய மேன்மையை மறைத்து, உம்முடைய தோஷங்கள் நிறைந்த சொற்கள் கொண்டு தன்னைத் துதிக்கச் செய்தான் என்று கூறுகிறீர்கள். அவன் அவ்விதம் செய்தான் என்றாலும், நீவிர் உமது குறைபாடுகளை உணர்ந்து, துதிக்காமல் இருக்கலாம் அன்றோ என்று சிலர் பட்டரிடம் கேட்க, அவர் விடை தருகிறார்.

பொருள் - திருவரங்கத்தில் மிகவும் உகப்புடன் வாஸம் செய்யும் நம்பெருமாள், வடமொழியில் உள்ள வேதங்களாலும், தமிழ்மொழியில் உள்ள திவ்யப்ரபந்தங்களாலும், தன்னை நன்கு விளங்கும்படிச் செய்து கொண்டான். என்றாலும், எனது தோஷம் நிறைந்த சொற்கள் கொண்டு தன்னை மிகவும் தாழ்த்திக் கொள்கிறான். நன்றாக நீராடிய பின்னர், பழுதியை அள்ளித் தன் மீது தெளித்துக் கொள்ளும் யானையை, யாரால் தடை செய்ய இயலும்(அது போன்று, சுதந்திரமான பெரியபெருமானின் செயலை யாரால் தடுக்க இயலும்)?

17. கிந்து ப்ரபத்தி பல தாரித விஷ்ணுமாய
மத் வம்ச்ய ராஜகுல துர்லலிதம் கில ஏவம்
ஸ்ரீரங்கராஜ கமலா பத லாலிதத்வம்
யத்வா அபராத்தயதி மம ஸ்துதி ஸாஹஸே அஸ்மிந்

அவதாரிகை - கடந்த ஸ்லோகத்தில், பெரியபெருமாள் தனது கருணை காரணமாகத் தன்(பட்டர்) மூலமாகத் துதியை ஏற்றுக் கொண்டான் என்றார். அது மாத்திரம் அல்லாமல் வேறு ஏதாவது காரணம் உள்ளதா என்று பட்டரிடம் ஒருவர் கேட்க, அதற்குப் பட்டர் தனது குலப்பெருமையும் திருவரங்கத் திவ்யதம்பதிகளின் வளர்ப்பு மகன் என்ற பெருமையும் உள்ளது என்றார்(பராசர பட்டரை எம்பெருமானர் திருவரங்கத் திவ்யதம்பதிகளுக்கு ஸ்வீகாரப் புத்ரனாக அளித்து விட்டார். அன்று முதல் பட்டரை நம்பெருமானும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் வளர்த்து வந்தனர், அவருக்குத் தொட்டில் இடவும் செய்தனர்).

பொருள் - (எனக்கு, பெரியபெருமானைத் துதித்துக் கவி இயற்றத் தகுதி இல்லை என்றாலும்) எனது முன்னோர்கள் பெரியபெருமானிடம் கொண்ட ப்ரபத்தியால் ஏற்பட்ட மிடுக்கின் காரணமாக, அவனுடைய மாயையையே வென்றவர்கள் ஆவர். அந்தச் சிறந்த குலத்தில் நான் பிறந்ததால் எனக்கு உண்டான செறுக்கு காரணமாக, இவ்விதம் அவனைத் துதித்துக் கவி பாடும்படி ஆயிற்று. மேலும் ஸ்ரீரங்கநாதனாலும், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாராலும், அவர்களது திருவடிகளிலேயே சீராட்டி வளர்க்கப்பட்ட தன்மையும் என்னை இவ்விதம் துதி இயற்றி, ஒரு குற்றவாளியாக நிற்க வைத்தது.

18. நாதஸ்ய ச ஸ்வ மஹிம அர்ணவ பாரத்ருச்வ
விஜ்ஞாந வாக்விலஸிதம் ஸஹதே ந வேத:
ஆபேக்ஷிகம் யதி தத் அஸ்தி மமாபி தேந
ஸ்ரீரங்கிண: ஸ்துதி விதௌ அஹம் அத்யகார்ஷம்

அவதாரிகை - கடந்த சில ஸ்தோத்ரங்களில் தனக்கு பெரியபெருமானைத் துதிக்கத் தகுதி இல்லை என்றார். ஆனால் வேதபுருஷன் முதலானோர்கள் துதிக்கும்போது தனக்கும் அந்த அதிகாரம் உண்டு என்று கூறுகிறார்.

பொருள் - வேதங்களானவை பெரியபெருமானின் பெருமைகள் எதுவும் அவனுக்கே முழுமையாகத் தெரியாது என்று முதலில் கூறின. அவனுடைய மஹாத்மயம் என்ற கடலின் கரையைக் காணும் ஞானம் அவனுக்கே இல்லை என்று கூறின. இருந்தபோதும், தங்களைவிட ஞானம் தாழ்ந்தவர்களைக் காட்டிலும் தங்களுக்கு ஞானம் அதிகம் என்பதால் அவை துதித்தன. இதே போன்ற தகுதி எனக்கும்(பட்டர்) உண்டு. எனவே நானும் பெரியபெருமானைத் துதிக்கும் அதிகாரியானேன்.

19. அந்யத்ர அதத்குண உக்தி: பகவதி ந தத் உத்கர்ஷ செளர்யை: பரேஷாம்
ஸ்துத்தயத்வாத் யாவத் அர்த்தா பணிதி: அபி ததா தஸ்ய நிஸ்ஸீமகத்வாத்
ஆம்நாயாநாம் அஸ்மிநாம் அபி ஹரி விபவே வர்ஷபிந்தோ: இவ அப்தௌ
ஸம்பந்தாத் ஸ்வாத்மலப: நது கபளநத: ஸ்தோது: ஏவம் ந கிம் மே

பொருள் - நம்மால் துதிக்கப் பெறும் ஒருவனிடம் இல்லாத குணங்களையும் தன்மைகளையும் கூறிப் புகழ்வது ஒரு வகையாகும். இது பெரியபெருமானைத் தவிர மற்றவர்களுக்குப் பொருந்தும். இவ்வகையான துதி என்பது பெரியபெருமாளுக்கு ஏற்காது - காரணம், அவனிடம் இல்லாதது என்று எதுவுமே இல்லை, மற்றவர்களைத் துதிக்கவும் இவனுடைய பெருமைகளை அல்லவா களவாடி(திருடி) அவர்களைப் புகழ வேண்டியதாக உள்ளது? நம்மால் துதிக்கப்படும் ஒருவனிடம் உள்ள பெருமைகளை, முழுவதுமாக, உள்ளது உள்ளபடிக் கூறித் துதிப்பது மற்றொரு வகையான துதியாகும். இதுவும் பெரியபெருமாள் விஷயத்தில் பொருந்தாது. ஏன்? அவனுடைய பெருமைகள் எல்லையற்றவையாக உள்ளதால் ஆகும். ஆயினும் வேதங்கள் எப்படி அவனைத் துதிக்க முடிந்தது? மழைத்துளியானது எப்படி கடலில் விழுந்தால் மட்டுமே தனது ஸ்வரூபத்தை இழக்காமல் உள்ளதோ, அதுபோன்று வேதங்களும் அவனைப் புகழ்வதால் மட்டுமே தங்கள் ஸ்வரூபம் இழக்காமல் உள்ளன. இப்படி உள்ளபோது, எனக்கும் என்னுடைய வாக்கானது தனது ஸ்வரூபம் அடையவேண்டும் என்பதற்காக அவனைத் துதிக்கிறேன்.

விளக்கம் - மழையானது கடலிலும் விழுகிறது, தரையிலும் விழுகிறது. கடலில் விழுந்த மழைத்துளியானது தனது தண்ணீர் என்ற தன்மையை இழக்காமல் தெளிவாகவே உள்ளது. ஆனால், தரையில் விழுந்த மழைத்துளியானது, மண்ணுடன் கலந்து, சேறாக மாறி, தனது தன்மையை இழந்து நிற்கிறது. இது போன்று, நம்முடைய சொற்கள் பகவானைப் புகழ்வதுவரை மட்டுமே உறுதியுடன் இருக்கும். அந்த நிலை மாறும்போது, நமது சொற்கள் உறுதியை இழக்கின்றன. ஆக, வாக்கு உறுதி பெறுவதற்காக வேதங்கள் அவனைப் போற்றுவது போன்று, தனது வாக்கும் உறுதி பெறத் துதிக்கிறேன் என்றார்.

20. காவேரீம் அவகாஹிஷீய பகவந் போக அந்தராயீ பவத்
கர்ம க்லேச பல ஆசய ப்ரசமந உத்வேல அமல ஸ்ரோதஸம்
ஜந்தோ: ஸம்ஸரத: அர்ச்சிராதி ஸரணி வ்யாஸங்க பங்காய யா
லோகே அஸ்மிந் விரஜா இவ வேல்லிதஜலா ஸ்ரீரங்கம் ஆலிங்கதி

அவதாரிகை - பெரியபெருமானின் இருப்பிடமான பெரியகோயிலுக்கு ஓர் அணியாய், அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஜீவனம் அளிப்பதாய், அழகிய மணவாளன் என்பதால் கல்யாண சீர்வரிசைகளாகப் பல உயர்ந்த பொருள்களையும் கொண்டு வருவதாய், அவனுக்குத் தேவையான திருவாராதன தீர்த்தங்களை அளிப்பதாய் உள்ள திருக்காவேரியைத் துதிக்கிறார்.

பொருள் - இந்த உலகில் உள்ள உயிர்கள் அர்ச்சிராதி மார்க்கமாக மேலே எழும்போது எண்ணற்ற அலைச்சல் உண்டாகும். அதனை நீக்கி இந்த இடத்திலேயே விரஜா நதியில் நீராடலாம்போலே காவேரி நதியானது, ஸ்ரீரங்கத்தை அனைத்துக் கொண்டுள்ளது. இதில் நீராடுவதன் மூலம் பெரியபெருமானை அடைவதற்குத் தடையாக உள்ள கர்மபலன்கள், பல்வேறு துன்பங்கள், கர்ம வாசனைகள் ஆகிய அனைத்தும் நீங்கிவிடுகின்றன. கரையைக் கடந்து ஓடுவதும், தெளிவானதும், ப்ரவாஹம் நிறைந்ததும் ஆகிய காவேரியில் நான் நீராடுவேன். (இந்தச் ஸ்லோகத்தின் மூலம் - காவேரியே விரஜா நதி என்றும், ஸ்ரீரங்கம் கோயிலுக்குச் செல்லும் பாதையே அர்ச்சிராதி மார்க்கம் என்றும், பெரியகோயிலே பரமபதம் என்றும், நம்பெருமானே பரவாஸுதேவன் என்றும் உணர்த்தப்பட்டது).

21. துத்த அப்தி: ஜநகோ ஜநநீ அஹம் இயம் ஸ்ரீ: ஏவ புத்ரீ வர:
ஸ்ரீரங்கேச்வர: ஏதத் அர்ஹம் இஹ கிம் குர்யாம் இதி இவ ஆகுலா
சஞ்சத் சாமர சந்தர சந்தந மஹாமாணிக்யா முக்தா உத்கராந்
காவேரீ லஹரீகரை: விதததீ பர்யேதி ஸா ஸேவ்யதாம்

பொருள் - காவேரி பின்வருமாறு சிந்தித்தாள் : திருப்பாற்கடல் எனது கணவனாகவும், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் தந்தையாகவும் உள்ளது. ஆக ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் எனக்குப் பிறந்த மகளாக உள்ளாள். அவளது நாதான நம்பெருமாள் எனக்கு மருமகனாக உள்ளான். இப்படிப்பட்ட மணமகளுக்கு மார்பிள்ளைக்கும் நான் என்ன சிறப்பும் சீரும் செய்யப் போகிறேன் - என்று கலக்கமுற்று நின்றாள். ஒரு முடிவுக்கு வந்தவளாக - சாமரங்கள், பச்சைக்கற்பூரம், சந்தன மரங்கள், உயர்ந்த மாணிக்க இரத்தினக் கற்கள், முத்துக்கள் - ஆகிய இவற்றைக் குவியல் குவியலாகத் தனது அலைகள் என்ற கையால் ஏந்தியபடி வந்தாள். இவ்விதம் அரங்கனின் தொண்டில் ஈடுபட்ட காவேரியை அனைவரும் நாடி வணங்கி நீராட வேண்டும்.

விளக்கம் - அனைத்து நதிகளும் கடலில் சென்று கலப்பதால், அந்தக் கடல் என்பது நதிகளின் கணவன் என்றே கருதப்படுகிறது. திருப்பாற்கடலில் வெளிப்பட்டவன் மஹாலக்ஷ்மி ஆவான். ஆகவே தன்னைத் தாயாகவும், திருப்பாற்கடலைக் கணவனாகவும் கொண்டு, தங்கள் மகளாக ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் இருப்பதாக் காவேரி எண்ணுகிறாள்.

22. தீர்த்தம் சுந்ததி பாதி நந்தந தருந் ரத்த்யா அங்கணாநி உகூதி
ஸநாநீய அர்ஹண பாநவாரி வஹதி ஸநாத: புநீதே ஜநாந்
ச்யாமம் வேதரஹ: வ்யநக்தி புநிநே பேரை: ஹஸந்தீ இவ தத்
கங்காம் விஷ்ணு பதீத்வ மாத்ரமுக்ராம் ஹேம ஆபகா ஹந்து அகம்

பொருள் - தீர்த்தம் என்ற பெயருடைய புண்ணிய நீரையும் காவேரியானது தூய்மை அடையச் செய்கிறது. பெரியபெருமானின் நந்தவனத்தில் உள்ள மரங்களைக் காப்பாற்றியபடி உள்ளது. நம்பெருமாள் எழுந்தருளும் திருவிதிகளையும், சந்திகளையும் நனைக்கிறது(நம்பெருமாள் எழுந்தருளும்போது திருவிதிகளில் நீர் தெளிப்பது வழக்கம்). நம்பெருமானின் திருமஞ்சனத்திற்கும், திருவாராதனத்திற்கும் ஏற்புடையதான நீரை அளிக்கிறது. தன்னிடம் நீராகும் மக்களின் உடல் அழுக்கு மட்டும் அன்றி, மன அழுக்கையும் நீக்கிவிடுகிறது. வேதங்களின் உட்பொருளான பெரியபெருமானைத் தனது கரையில் அனைவரும் வணங்கும்படிச் செய்கிறது. தீரிவிக்ரமனாக எம்பெருமான் அவதாரம் செய்தபோது, அவனது திருவடிகளில் இருந்து பிறந்தவள் என்ற அஹங்காரத்துடன் கங்கை உள்ளாள். ஆனால் காவேரியோ பெரியபெருமானின் கைங்கர்யத்தில் தன்னை எப்போதும் ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, தன்னுடைய நூரைகள் என்ற புன்னகையை வெளிப்படுத்தியபடி உள்ளது. இப்படிப்பட்ட காவேரி நமது பாவங்களை நீக்கட்டும்.

23. அகணிதகுண அவத்யம் ஸர்வம் ஸ்திரதர்ஸம் அப்ரதிக்கிரியம்
அபி பய: பூரை: ஆப்யாயந்தீ அனு ஜாக்ரதீ
ப்ரவஹதி ஜகத் தாத்ரீ பூத்வா இவ ரங்கபதே: தயா
சிசிரமதுர அகாதா ஸா ந: புநாதா மருத்வ்ருதா

பொருள் - ஏதோ சில கர்மபயன்கள் காரணமாகத் தாவரங்களாகவும் அசையாப் பொருள்களாகவும் சில உள்ளன. இவைகளால் தங்களுடைய கர்மபயனுக்கு ஏற்ற ப்ராயச்சித்தம் கூடச் செய்ய இயலாது. இப்படிப்பட்ட தாவரங்கள் முதலானவைகளுக்கும், அவற்றின் குணங்கள் முதலானவற்றைப் பாராமல் காவேரியானது, தனது நீரின் மூலம் மகிழ்ச்சி ஏற்படுத்தியபடி உள்ளது. சூழ்ந்தைக்குத் தாய்ப்பால் அளிக்கும் தாய், அதனுடன் விழித்திருப்பது போன்று, இந்தக் காவேரியும் அந்த உயிர்களுக்காக விழித்தபடி உள்ளது. நம்பெருமானின் கருணை போன்று எங்கும் சூழ்ந்தபடி ஓடுகிறது. இப்படிப்பட்ட குளிர்ந்ததும் இனிமையானதும் ஆகிய காவேரி நம்மைத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டும்.

24. தரள தனு தரங்கை: மந்தம் ஆந்தோள்யமாந
ஸ்வ தட விடபிராஜீ மஞ்ஜரீ ஸ்ப்த ப்ருங்கா
கூபிபது கநக நாம்நீ நிம்நகா நாளிகேர
க்ரமு கஜ மகரந்தை: மாம்ஸலாபா மதம்ஹ:

பொருள் - ஓசையுடன் கூடியதாகவும், சிறியதாகவும் எழும்பும் தனது அலைகளால், தன்னுடைய கரைகளில் உள்ள சோலைகளை மெதுவாகச் சென்று மோதுகிறது(காவேரி). இவ்விதம் மோதுவதால் அங்குள்ள மலர்க்கொத்துக்கள் அசைந்தாட, அவற்றில் உள்ள வண்டுகள் இன்பமாக உறங்குகின்றன. மேலும் அந்தச் சோலையில் உள்ள தெங்கு, பாக்கு முதலானவற்றில் மகரந்தம் அதிகமாகப் பெருகும்படியும் செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட நீரைக் கொண்டதும் பொன்னி என்று அழைக்கப்படுவதும் ஆகிய காவேரி, எனது பாவங்களைக் கழுவ வேண்டும் (சீலோகத்தில் உள்ள கநக நாம்நீ என்ற பதம் தங்கத்தைத் தனது பெயராக உடையவள் என்ற பொருள் தரும். இதுவே தமிழில் பொன்னை உடையவள், ஆக பொன்னி என்றானது).

25. கதள வகுள ஜம்பூ பூக மாகந்த கண்ட்ட
த்வயஸ ஸரஸ நீராம் அந்தரா ஸஹ்யகந்யாம்
ப்ரபல ஜல பிபாஸா லம்பமநா அம்புத ஓக
ப்ரமகர தரு ப்ருந்தம் வந்த்யதாம் அந்தரீபம்

பொருள் - வாழைமரங்கள், மகிழ்மரங்கள், நாவல்மரங்கள், பாக்குமரங்கள் ஆகியவற்றின் கழுத்தளவிற்குக் காவேரி செல்கிறது. இதனைக் காணும்போது, இனிமையான நீரை உடைய காவேரியின் நடுவில், நீண்ட தொலைவு ஓடிச் சென்றதால் களைத்துப் போகும் மேகங்கள், தங்கள் தாகம் தீர்த்துக் கொள்ள இறங்கி நிற்பதைப் போன்று அந்த மரங்கள் உள்ளன(காவேரி நீருக்கு மேல், மரங்களின் மேற்பகுதி மட்டும் தெரிவதால், அவற்றைக் காணும்போது மேகக்கூட்டங்கள் போன்றுள்ளன என்று கருத்து). இப்படிப்பட்ட சோலைகளால் சூழப்பட்ட திருவரங்கம் என்ற தீவானது அனைவராலும் வணங்கப்பட்ட வேண்டும்.

26. யத் விஷ்ணோ: பதம் அதம: பரோரஜ: அக்ர்யம்
முக்தாநாம் அனுவிரஜம் விதீப்ரம் ஆஹூ:
தத் புண்யம் புளிநம் இதந்த்யா அத்ய மத்யே
காவேரி ஸ்ப்புரதி தத் ஈக்ஷிஷ்ய நித்யம்

பொருள் - விரஜா நதியின் கரைகளில் உள்ளதும், தமோ-ரஜோ குணங்கள் அற்றதும், மிகவும் உயர்ந்ததும் ஆகிய பரமபதத்திற்கு, முக்தி பெற்ற ஜீவன் (முக்தர்கள்) செல்வதாக விஷயம் அறிந்தார்வர்கள் கூறுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட உயந்ததும், தூய்மையானதும் ஆகிய பரமபதம் என்ற மணல்குன்று (விரஜா நதின் கரையாகையால் இவ்விதம் கூறுகிறார்), இந்தப் பூமியில் உள்ளது என்று கூறலாம்படியாக காவேரியின் நடுவில் வந்து நின்றது(திருவரங்கம் என்று கருத்து). இப்படிப்பட்ட இந்தத் தீவை நான் எப்போதும் கண்டு மகிழ்ந்தபடி இருப்பேனாக.

27. த்ரய்யந்த ப்ரஹ்மி மதீஷு வைஷ்ணவாநாம்
ப்ராப்யாஸ ப்ரகர பவ ச்ரம அபஹாஸு
காவேரீ பரிசரிதாஸு பாவநீஷு
ஸ்ரீரங்க உபவந தஃஷு வர்த்திஷ்ய

பொருள்- (அடுத்து சோலைகளின் வர்ணனை தொடங்குகிறது) வேதாந்தங்களின் அப்யாஸம் என்றும் உடையது, ஸம்ஸாரிகளின் துன்பங்களையும் ச்ரமங்களையும் களைப்பையும் நீக்க வல்லது, நமது விருப்பங்களை நிறைவேற்ற வல்லது (தூய்மையானது என்றும் பொருள் கூறுவார்கள்), பெரியபெருமாளையே தங்கள் உபாயம் என்றும், அடையத்தகுந்த பொருள் என்றும் உள்ளவர்களுக்கு பரமபதம் போன்றது, திருக்காவேரியின் இனிமையான காற்றாலும் அலைகளாலும் தீண்டப்பட்டது - இப்படிப்பட்ட திருவரங்கம் பெரியகோயிலின் சோலைகளில் நான் வாழ்ந்து வருவேன்.

28. ஸ்ப்புரித சபர தீர்யத் நாளிகேரீ குளுச்ச ப்ரஸ்ருமர
மது குல்யா வர்த்தித அநோகஹாநி
ரதிம் அவிரதி ரங்க ஆராம் ரம்ய ஸ்த்தலாநி க்ரமுக
பநஸ மோசா மேசகாநி க்ரியாஸு:

பொருள் - காவேரி நீரில் உள்ள பெரிய மீன்கள் துள்ளிக் குதிக்கும்போது, அவை கரைகளில் உள்ள தென்னை மரங்களின் காய்குலைகளிலும் மலர்க்குலைகளிலும் சென்று மோதுகின்றன. அந்த வேகம் தாங்காமல் அந்தத் தேங்காய்கள் உடைந்து அவற்றில் உள்ள இளநீர் ஆறு போன்று ஓடுகிறது. அந்த இளநீர் ஆற்றின் காரணமாக அங்குள்ள மரங்கள் செழிப்பாக உள்ளன. அங்குள்ள சோலைகள் பாக்கு மரங்கள், பலா மரங்கள், வாழை மரங்கள் ஆகியவற்றால் சூழ்ந்து, கறுத்து உள்ளன. இவை காண்பதற்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கும்படி உள்ளன.

29. அதிபரமபதம் புரீம் அயோத்யாம் அம்ருதவ்ருதாம் அபராஜிதாம் உசந்தி
புளிநம் உபரி ரங்கராஜதாநீ பிசிதத்ருசாம் அபி ஸா புர: சகாஸ்தி

பொருள் - (இனி வரும் முன்று ச்லோகங்களில் திருவரங்கத்தை வர்ணனை செய்கிறார்) - பரமபதத்தில் விரஜா நதியால் சூழப்பட்டதாகவும், அயோத்யாம் என்று கூறப்படுவதும், அபராஜிதை என்று பெயர் கொண்டதும் ஆகிய ஒரு உயர்ந்த நகரம் உள்ளதாகக் கூறுவார்கள். அப்படிப்பட்ட அயோத்யா நகரம், காவேரியின் மணல்கரையில் வந்து நின்றது போன்று திருவரங்கம் ஆளும் இந்த நகரம் உள்ளது. இதன் மூலம் அந்த அயோத்யா நகரம் நம் போன்ற மாம்ஸக் கண்கள் கொண்டவர்களாலும் காணும்படி உள்ளது.

30. பவபதம் அபி திவ்யதாம கர்த்த்யம் தத் உபய தந்த்ரித ஹர்மய மாலிகா இவ

பவந மணிதலை: விஜ்ஞும்பமாணா ஜயதி தராம் இஹ ரங்கராஜதாநீ

பொருள் - மிகவும் உயர்ந்த மாடமாளிகைகள் இந்த உலகிற்கும் அந்த உலகிற்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தும்படியாக நின்றன. அந்த மாடமாளிகைகளில் விலைமதிப்பற்ற ரத்னக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட மேல்தளங்கள் உள்ளன. இவை இந்த ஸம்ஸார மண்டலத்தை நித்யவிபூதியாக மாற்றவே இவ்விதம் உள்ளனவோ எனத் தோன்றுகிறது. ஸ்ரீரங்கராஜன் செங்கோல் கொண்டு ஆளும் இந்த நகரம், இந்த உலகில் மிகவும் மேன்மை பெற்று உள்ளது.

31. மணிமகரகுசீ: விதத்ய பாசாந் விஸ்ருமரகேது

கரை: ம்ருகம் ஹிமாம்சோ,
ஸ்ரீய இவ நவ கேளயே ஜிக்ருஷு:
ஸ்கயதி ரங்கபுரீ சகாஸதீ ந:

பொருள் - திருவரங்கத்தில் உள்ள அனைத்து மாடமாளிகைகளின் மீதும் மகரதோரணங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அவை கட்டப்பட்டுள்ள கொடிக்கம்பங்கள் கைகள் போன்று உள்ளன. இவை திருவரங்கம் என்ற பெண் விரித்த வலை போன்று உள்ளது. இதன் மூலம் இந்தப் பெண், ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் விளையாடி மகிழ்வதற்காக சந்திரனில் உள்ள மாயமானைப் பிடிக்க முயல்வது போன்று உள்ளது. இவ்விதம் பெரியபிராட்டியை மகிழ்விக்கும் திருவரங்கம், நம்மையும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியபடி உள்ளது.

32. ஜநபத ஸரித் அந்தரீப புஷ்யத் புர பரிபாலந நித்ய ஜாகருகாந்

பரஹரண பரிவார வாஹந ஆடயாந் குமுதமுகாந் கணநாயகாந் நமாமி

பொருள் - பெரியபெருமானின் அனுபவத்தில் ஈடுபட்டபடி உள்ளவர்களுக்காகவே காவேரியின் நடுவில் திருவரங்கம் திகழ்கிறது. இப்படிப்பட்ட திருவரங்கத்தைக் காப்பதில் குமுதன் முதலான கணநாதர்கள் எப்போதும் மும்முரமாக உள்ளனர். தகுந்த ஆயுதங்கள், பரிவாரங்கள், வாகனங்கள் போன்றவற்றுடன் உள்ள அவர்களை வணங்குகிறேன்.

33. அஹ்ருத ஸஹஜ தாஸ்யா: ஸூரய: ஸ்ரஸ்த பந்தா:

விமல சரம தேஹா இதி அமீ ரங்கதாம
மஹித மனுஜ திரயக் ஸ்த்தாவரத்வா: ஸந்த:
ஸநியதம் இதிஹ ஸம் ப்ராஹ்: ஏய்ய: நம: ஸ்தாத்

பொருள் - கைங்கர்யம் என்ற செல்வத்தை இயற்கையாகவே உடைய நித்யசூரிகள், ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபட்ட முக்தஜீவன்கள், அடுத்து வரும் பிறவிகள் இனி இல்லை என்பது போன்றுள்ள முழுக்ஷக்கள் - இவர்கள் அனைவரும் மனிதப்பிறவி, பசு முதலான பிறவி, தாவரங்களாகப் பிறவி ஆகியவற்றை ஏற்று, திருவரங்கத்தில் உள்ளனர் என்று பெளராணிகர்கள் கூறினர். இப்படிப்பட்ட அவர்களுக்கு எனது நமஸ்காரங்கள் உரித்தாகுக.

34. ஸ்ரீரங்க திவ்ய பவநம் புவி கோபுராணாம்

ப்ரகாரிதேந நிகரேண கருத்மதா இவ
பார்ச்வ ப்ரஸாரித பதத்ர புடேந பக்த்யா
நாநாதநூபி: உபகூடம் உபக்நயாம்:

பொருள் - (பெரியகோயிலைக் கூறுகிறார்) - இந்தக் கோபுரங்களின் இருபக்கங்களிலும் அழகான திருமதிங்கள் உள்ளன. இவற்றைக் காணும்போது, பரமபதத்திலிருந்து இங்கு வந்துள்ள பெரியபெருமானின் மீது உள்ள ப்ரேமை காரணமாக, பெரிய திருவடியான கருடன், தனது இரு சிறகுகளையும் விரித்து, மறைத்துக் காப்பது போன்று உள்ளது. இப்படிப்பட்ட பெரியகோயிலை நமது பற்றுக்கம்பாகப் பிடித்துக் கொள்வோம்.

35. ப்ராகார மத்யே அஜிர மண்டப உக்த்யா

ஸத்வீப ரத்நாகர ரத்நசைலா
ஸர்வம்ஸஹா ரங்கவிமாந ஸேவாம்
ப்ராப்தா இவ தத் மந்திரம் ஆவிரஸ்தி

பொருள் - ஏழு தீவீபங்கள், ஏழு ஸமுத்திரங்கள், மஹாமேரு ஆகியவற்றுடன் கூடியவளாக உள்ள பூமிப்பிராட்டி, திருவரங்கத்தின் விமானத்தைத் தரிசிக்க வந்தனள் போலும்.

இவையே மதிங்களாகவும், சேர்க்கும் வீதிகளாகவும், திருமண்டபங்களாகவும் உள்ளது போன்று காட்சியளிக்கிறது.

விளக்கம் - ஏழு ப்ராகாரங்களை ஏழு ஸமுத்திரங்களாகக் கூறினார். அவற்றின் இடையே உள்ள இணைக்கும் பகுதிகளை, ஏழு தீவீபங்களாகக் கூறினார். ஆங்காங்கு உள்ள உயர்ந்த கோபுர மண்டபங்களை, மேரு மலையாகக் கூறினார். இப்படியாகப் பூமிப்பிராட்டி தனது பரிவாரங்களுடன் திருவரங்க விமானத்தைத் தரிசனம் செய்ய வந்ததாகக் கூறுகிறார்.

36. ஜித பாஹ்ய ஜிந ஆதி மணிப்ரதிமா: அபி
வைதிகயந் இவ ரங்கபுரே
மணிமண்டப வப்ர கணாந் விதநே
பரகாலகவி: ப்ரணமேமஹி தாந்

பொருள் - வேதங்களுக்குப் புறம்பாகப் பேசிய ஜைனர்கள் முதலானவர்களை, அவர்களுக்கு யமன் போன்றுள்ள திருமங்கையாழ்வார், தனது வாதத்தால் அவர்களை வென்றார். தங்கத்தாலும் மணிகளாலும் செய்யப்பட்ட அவர்களது விக்ரஹங்களை வைதிகங்களாக மாற்றினார். இதன் மூலம் திருவரங்கப் பெருநகரில் அழகான மண்டபங்களையும், மதின்களையும் அமைத்தார். அவற்றை நாம் வணங்குவோமாக.

37. ஸ்மேர ஆநந அக்ஷிகமலை: நமத: புநாநாந்
தம்ஷ்ரா கதா ப்ருகுடிபி: த்விஷத: தூநாநாத்
சண்ட ப்ரசண்ட முகத: ப்ரணமாமி ரங்க
த்வார ஆவன்ஷ் சதஸ்ருஷ் அதிகாரபாஜ:

பொருள் - மலர்ந்த தாமரை போன்ற முகங்களும், அழகான கண்களும் கொண்டு, பெரியபெருமானை நாடி வருபவர்களை தூய்மைப்படுத்துகின்றனர். பெரியபெருமாளின் விரோதிகளையும், அவனது அடியார்களின் விரோதிகளையும் தங்களது கோரைப் பற்களாலும், புருவ நெறிப்பாலும் அச்சம் கொள்ளச் செய்கின்றனர். திருவரங்கத்தின் நான்கு நுழைவாயில்களையும் காவல் காக்கும் அதிகாரம் பெற்றவர்கள் - இப்படிப்பட்ட சண்டன்-ப்ரசண்டன் முதலான த்வாரபாலகர்களை நான் வணங்குகிறேன்.

விளக்கம் - திருவரங்கப் பெரியகோயிலின் தெற்கு வாயில் - பத்ரன்-ஸுபத்ரன், வடக்கு வாயில் - தாத்ரு-விதாத்ரு, மேற்கு வாயில் - ஜயன்-விஜயன், கிழக்கு வாயில் - சண்டன்-ப்ரசண்டன் ஆகியவர்களால் காவல் காக்கப்படுகின்றன.

38. ஸர்வ ஆத்ம ஸாதாரண நாத கோஷ்ட்ட
பூரே அபி துஷ்பூர மஹாவகாசம்
ஆஸத்தாநம் ஆனந்தமயம் ஸஹஸ்ர
ஸ்தூணாதிநா ஆம்நாதம் அவாப்நவாதி

பொருள் - அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் பொதுவானவனாக உள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனின் அடியார்கள் கோஷ்டி கொண்டு நிரப்பிவிட முயற்சித்தாலும் நிரப்ப இயலாத அளவிற்கு பரந்த இடம் உள்ளது, ஸஹஸ்ரதூணை என்று தொடங்கும் உபனிஷத் வரியின் மூலம் கூறப்பட்டது, பரமபதத்தைப் போன்று ஆனந்தமயமானது - இப்படிப்பட்ட திருமாமணி மண்டபமாகிய ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை நான் அடைவேன்.

39. விஹரதி ஹரேள லக்ஷ்மயா லீலா ஆதபத்ர பரிஷ்க்ரியா
விநிமயவிதா ஸூநாஸூநிக்ரியா ஸபல உத்பலாம்
அத முநி மந: பத்மேஷ் அப்ஜா ஸஹாய விஹாரஜ
ச்ரமஹர தடம் யாம: தாம் ஜந்தவீம் அரவிந்திநீம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருடன் இணைந்தவனாக நல்லவர்களின் இதயத்தாமரைகளில் வீற்றுள்ளான். மிகவும் சிறிய இடமான அதில் அமர்ந்ததால் அவனுக்கு ச்ரமம் உண்டாகிறது. இந்தக் களைப்பு நீங்க, ஸ்ரீரங்கநாதன் தனது பிராட்டியுடன் கூடியவனாக சந்த்ரபுஷ்கரிணியில் ஜலக்ரீடை செய்கிறான். அந்த விளையாட்டிற்கு அங்குள்ள மலர்களில் சில குடை போன்று உள்ளன, சில மலர்கள் அலங்கரித்துக் கொள்ள உதவுகின்றன, சில மலர்கள் மலர்-மாற்றம் என்ற விளையாட்டிற்கு உதவுகின்றன. சில மலர்கள் மலர்யுத்தம் செய்வதற்கு உதவுகின்றன. இப்படிப்பட்ட நெய்தல்

மலர்கள் பல உள்ளது, அரங்கின் களைப்பைத் தீர்க்கவும் வல்லதான சந்தர்புகரிணியை அடைகிறோம்.

40. தாபத்ரயீம் ஐந்தவ புஷ்கரிண்யாம் நிமஜ்ஜய
நிர்வாபயிதாஸ்மி யஸ்யா:
அப்யாஸத: அபாம் அகமர்ஷ்ணீநாம்
சந்த்ரஸ் ஸ்தாதீதிதிதாம் அவாப

பொருள் - சந்த்ரன் தன்னுடைய கூயரோகம் நீங்க எந்த ஒரு வழியும் காணாமல், அனைத்துப் பாவங்களையும் ஒழிக்கவல்ல இந்தச் சந்த்ர புஷ்கரிணியில் நீராடினான். அதன் மூலமாக அம்ருதம் போன்று மாறாத குளிர்ச்சியான கிரணங்களைப் பெற்றான். இப்படிப்பட்ட சந்த்ர புஷ்கரிணியில் நானும் நீராடி, அதன் மூலம் எனது தாபத்ரய வேதனைகளைப் போக்கிக் கொள்வேன்.

41. பூர்வேண தாம் தத்வத் உதார நிம்ந ப்ரஸந்நசீத ஆசய மக்ந நாதா:
பராங்குச ஆத்யா: ப்ரதமே புமாம்ஸ: நிஷேதிவாம்ஸ: தச மாம் தயேரத்

பொருள் - சந்த்ர புஷ்கரிணியின் கிழக்குத் திசையில் நம்மாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்கள் எழுந்தருளியுள்ளனர். அவர்கள் சந்த்ர புஷ்கரிணியைப் போன்றே தாராள குணம், கம்பீரம், தெளிவு, குளிர்ச்சி ஆகியவற்றைக் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் தங்கள் இதயத்தில் நம்பெருமானை எப்போதும் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். இப்படிப்பட்ட ஆழ்வார்கள் என் மீது கருணை பொழிவார்களாக.

42. ஆதாரசக்திம் உபரி ப்ரக்ருதிம் பரேண தாம்
கூர்மம் அத்ர பணிநம் ப்ருதிவீம் ப்பணாஸு
ப்ருத்த்யாம் பயோதிம் அதிதத் நளிநம்
நிதாய ஸ்ரீரங்க தாம் ஸ்நிவிஷ்டம் அபிஷ்டவாநி

பொருள் - (அடுத்த நான்கு ச்லோகங்கள் மூலம் ஸ்ரீரங்கவிமானத்தைத் துதிக்கிறார்) அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக உள்ளது பகவத் சக்தியாகும். இதனை முதலில் வைத்து, அதன் மீது இந்தப் ப்ரக்ருதி மண்டலம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ப்ரக்ருதி மண்டலத்தின் மீது கூர்மமும், கூர்மத்தின் மீது ஆதிசேஷனும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதிசேஷனின் படங்கள் (தலைகள்) மீது பூமி வைக்கப்பட்டுள்ளது. பூமியின் மீது ஸமுத்ரம் உள்ளது. ஸமுத்ரத்தின் மீது எட்டு தளங்கள் கொண்ட தாமரை உள்ளது. அந்தத் தாமரை மீது ஸ்ரீரங்கவிமானம் உள்ளது. இவ்விதம் எப்போதும் விளங்கவல்ல ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை நான் துதிப்பேனாக.

43. பரேண நாகம் புரி ஹேமமய்யாம் ய:
ப்ரஹ்மகோச: அஸ்தி அபராஜிதா ஆக்ஃய:
ஸ்ரீரங்க நாம்நா தம் அபௌருஷேயம்
விமாநராஜம் புவி பாவயாநி

பொருள் - ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கும் அப்பால் உள்ளது, பொன்மயமான நகரமாக உள்ளது, அபராஜிதா என்ற பெயர் கொண்டது - இப்படிப்பட்டதாக பரப்ரஹ்மத்தின் இருப்பிடம் உள்ளது. அந்த இருப்பிடமானது, மனிதர்களால் செய்யப்படாததாக இந்தப் பூமியில், மிகவும் சிறப்புடைய ஸ்ரீரங்கவிமானமாக வந்தது என்று நான் எண்ணக் கடவேன்.

44. அநாதி ஆம்நாதத்வாத் புருஷரசநா தோஷரஹிதம்
ஐநே தாம்ஸ்தாந் காமாந் விததத் அபி ஸாயுஜ்ய ஹ்ருதயம்
அஸந்தேஹ அத்யாஸம் பகவத் உபலம்ப ஸ்த்தலம் அமீ
ப்ரதீம்: ஸ்ரீரங்கம் ச்ருதிசத ஸமாநருத்தி சரணம்

பொருள் - யாராலும் செய்யப்படாமல் உள்ளது என்று வேதங்கள் கூறப்படுவது போன்று, ஸ்ரீரங்கவிமானமும் யாராலும் செய்யப்படாமல் ஸ்வயமாகவே தோன்றியது. மனிதர்களால் செய்யப்படாததால் வேதங்களுக்கு, மனிதர்கள் இயற்றும் ஞால்களுக்கு உள்ள தோஷங்கள் ஏதும் இல்லாமல் உள்ளது. இது போன்றே ஸ்ரீரங்கவிமானமும் தோஷங்கள் அற்றதாக உள்ளது. பலவகையான ஆசைகளை நிறைவேற்றும் முறைகளை உபதேசிப்பதாக உள்ளபோதிலும் வேதங்கள், மோகூ புருஷார்த்தத்தை உபதேசிப்பதிலேயே குறியாக உள்ளன. இது போன்று தன்னை வணங்குபவர்களுக்கு ஏற்றதை ஸ்ரீரங்கவிமானம் அளித்தாலும், மோகூ புருஷார்த்தம் அளிப்பதையே தனது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

சிறிதும் சந்தேகம் இல்லாதபடி எம்பெருமானை வேதங்கள் நமக்குக் காண்பித்துக் கொடுக்கின்றன. இது போன்று ஸ்ரீரங்கவிமானமும் பெரியபெருமானை நமக்குக் காண்பித்துக் கொடுக்கிறது. இப்படியாக வேதங்களுடன் பலவகையிலும் ஒத்து இருக்கும் ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை நாம் நமது புகலிடமாகக் கொள்வோமாக.

45. அபி பணிபதிபாவாத் சுப்ரம் அந்த: சயாளோ:
மரகத ஸ்ரீகுமாரை: ரங்கபர்த்து: மயூகை:
ஸகல ஜலதி பாநச்யாம ஜீமுதஜைத்ரம்
புளகயதி விமானம் பாவநம் லோசநே ந:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கவிமானம் என்பது ஆதிசேஷனின் ஸ்வரூபமாக உள்ளதால் வெண்ணிறமாக உள்ளது. ஆயினும் அதன் உள்ளே சயனித்துள்ள ஸ்ரீரங்கராஜனின் மரகதம் போன்ற நிறம் காரணமாக, அந்த அழகிய மணவாளனின் திருமேனி ஓளி காரணமாக, கடல் நீர் அனைத்தையும் முழுவதுமாகப் பருகிக் கறுத்த மேகம் போன்றுள்ளது. இப்படியாக மிகவும் தூய்மையான ஸ்ரீரங்கவிமானம், நமது கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியாக இருந்து, மயிர்க்கூச்சல் எடுக்க வைக்கிறது.

46. வ்யாபி ரூபம் அபி கோஷ்பதயித்வா
பக்த வத்ஸல தயா உஜ்ஜிதவேலம்
தத் த்விஷந்தரூப ந் ரூகேஸரி ரூபம்
கோபுர உபரி விஜ்ரம்பிதம் ஈடே

பொருள் - (ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சன்னதிக்கு முன்பாக உள்ள மேட்டு அழகியசிங்கரை அடுத்த இரு சிலோகங்களில் துதிக்கிறார்) தனது மிகவும் பெரிய திருவடிவை, மாட்டின் குளம்பு போன்று மிகவும் சிறியதாக சுருக்கிக் கொண்டு, பரஹ்லாதனுக்காகத் தூண்களில் நிறைந்தான். இப்படிப்பட்டவனும், உயர்ந்த கோபுரத்தின் மீது அமர்ந்தவனும், பரஹ்லாதன் மீது கொண்ட வாத்ஸல்யம் காரணமாக வரம்பு மீறி அவதாரம் செய்தவனும், விரோதியான இரணயகசிபு போன்றவர்களை அழிப்பவனும் ஆகிய நரஸிம்ஹனை நான் துதிக்கிறேன்.

47. அஹம் அலம் அவலம்ப: ஸீததாம் இதி அஜஸ்ரம்
நிவஸத் உபரிபாகே கோபுரம் ரங்கதாம்ந:
க்வசந ந் ரூ பரிபாஃ வாஸிதம் க்வாபி ஸிம்ஹ
க்ரம ஸ்ரீபிதம் ஏகம் ஜ்யோதி: அக்ரே சகாஸ்தி

பொருள் - ஸம்ஸாரத்தில் சிக்குண்டு தவிப்பவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு ஏற்ற கைப்பிடி அளிக்கும் துணையாக நானே உள்ளேன் என்று அறிவிப்பது போன்று, ஸ்ரீரங்கத்தின் அனைத்து கோபுரங்களையும்விட உயர்ந்த மேட்டுக்கோபுரத்தில் வசிப்பதும், ஒரு பகுதியில் மனித வடிவமாக உள்ளதும், மற்றொரு பக்கத்தில் சிங்க வடிவமாக உள்ளதும், ஒரே ஜ்யோதியாக உள்ளதும் ஆகிய வடிவம் எனது கண் முன்பாக நிற்கிறது.

48. ஸம்சோத்ய பாவந மநோஹர த்ருஷ்டிபாதை:
தேவாய மாம் அபி நிவேதயதாம் குரூணாம்
ஸவ்ய உத்தரே பகவத: அஸ்ய கடாக்ஷவீக்ஷா
பங்க்திம் ப்ரபத்ய பரித: பரித: பவேயம்

பொருள் - தூய்மை என்பதே சிறிதும் இல்லாத என்னை, தங்களது தூய்மையும் மங்களமும் நிறைந்த பார்வை மூலம் கடாக்ஷம் செய்து, பகவத் கைங்கர்யத்துக்கு ஏற்றவனாகும்படிச் செய்தனர், இவர்கள் யாரென்றால் பெரியபெருமானின் இடது புறத்திலும், வடக்குப் புறத்திலும் உள்ள ஆசார்யர்கள் ஆவர். அவர்களது கடாக்ஷங்களை நான் சரணமாகக் கொண்டு, அவர்களை வலம் வருவேனாக.

49. ஸ்ரீரங்கராஜ கர நம்ரித சாகிகாப்ய:
லக்ஷ்ம்யா ஸ்வஹஸ்த கலித ச்ரவண அவதம்ஸம்
புந்நாக தல்லஜம் அஜஸ்ர ஸஹஸ்ரகீதீ
ஸேக உத்தத திவ்ய நிஜ ஸௌரபம் ஆமநாம்:

பொருள் - (சந்தர் புஷ்கரிணியின் கரையில் உள்ள ஸ்தல வ்ருக்ஷமான புன்னை மரத்தைக் கூறுகிறார்) ஸ்ரீரங்கராஜனின் திருக்கரங்களால் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்காக வளைக்கப்பட்ட

கிளைகள் கொண்டது, அவ்விதம் வளைக்கப்பட்ட கிளைகளில் உள்ள அழகான மலர்கள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரால் கொய்யப்படுவது உண்டு, இதன் கீழ் அமர்ந்தபடி எப்போதும் திருவாய்மொழி ஓதுவதால், அந்தப் பாசுரங்களின் நறுமணம் இதன் மீது பரவி உள்ளது. இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த புன்னை மரத்தை நாம் துதிக்கக் கடவோம்.

50. ஸ்ரீரங்க சந்த்ரமஸம் இந்திரயா விஹர்த்தும்
விந்யஸ்ய விச்வ சித் அசித் நயந அதிகாரம்
ய: நிர்வஹதி அநிசம் அங்குனி முத்ரயா ஏவ
ஸேநாந்யம் அந்ய விமுகா: தம் அசிச் ரியாம

பொருள் - (விஷ்வக்ஷேனரைத் துதிக்கிறார்) - யார் ஒருவர் ஸ்ரீரங்கநாதனை ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருடன் இனிதாக இருக்கும்படி ஆதிசேஷன் மீது அமர்த்துகிறாரோ, யார் ஒருவர் அனைத்து சேதன அசேதனங்களை நியமிக்கவல்ல அதிகாரத்தைத் தனது விரல் முத்திரையிலேயே கொண்டு நியமிக்கிறாரோ - அப்படிப்பட்ட சேனைமுதலியாரை, மற்றொரு புகலிடம் அற்றவர்களாகச் சென்று பணிந்தோம்.

51. ஸைந்யதுரீண ப்ராண ஸஹாயாம் ஸூத்ரவதீம் ஆசிச் ரியம்
ஸ்ரீ பத லாக்ஷா லாஞ்ச்சித ஸேவா ப்ரோத லஸத்தோர் வல்லி விலாஸம்

பொருள் - (விஷ்வக்ஷேனரின் பிராட்டியைத் துதிக்கிறார்) - பெரியபிராட்டியான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருவடிகளில் இடப்பட்ட செம்பஞ்சுச்சாற்றின் அடையாளமானது, இவள் கைகளில் கைங்கர்யம் செய்பவர்களின் அடையாளமாக உள்ள திருவொற்றாடையில் உள்ளது. இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யம் உள்ளவளும், கொடி போன்ற அழகான கைகள் உடையவளும், ஸேனை முதலியாரின் பத்தினியும் ஆகிய ஸூத்ரவதி என்ற தாயை நான் அண்டினேன்.

52. விததது ஸூகம் வஷ்வக்ஸேநஸ்ய தே ப்ரதமே படா:
கரிமுக ஜயத்ஸேநெந காலாஹ்வ ஸிம்ஹமுகௌ ச ந:
ஜகதி பஜதாம் தத் தத் ப்ரத்யுஹதூல தவாநலா:
திசிதிசி திவாராத்ரம் ஸ்ரீரங்க பாலந கர்மடா:

பொருள் - (நான்கு முக்கிய காவலர்களைத் துதிக்கிறார்) இந்த உலகில் எம்பெருமானின் அடியார்களான நமக்கு வரக்கூடிய பலவிதமான இடையூறுகள் என்ற பஞ்சகளுக்கு காட்டுத்தீ போன்றவர்கள், இரவு-பகல் பாராமல் அனைத்து திசைகளிலும் நின்று அரங்கனின் பெரியகோயிலைக் காப்பதிலேயே மும்முரமாக உள்ளவர்கள், சேனை முதலியாரின் ப்ரதான தளபதிகள், அவரது முக்கிய சேவகர்கள் - இப்படிப்பட்ட கஜாநடன், ஜயத்ஸேநன், ஹரிவக்த்ரன் மற்றும் காலப்ரக்ருதி ஆகிய நால்வரும் நமக்கு அனைத்து நன்மைகளையும் அளிப்பார்களாக.

53. ச்ருதிமயம் அதிஹர்ஷ ப்ரச்ரய ஸ்மேர வக்த்ரம்
மணிமுகுரம் இவ அக்ரே மங்களம் ரங்கதாம்ந:
சரணம் அபிகதா: ஸ்ம: யத்ர ரூபஸ்வரூப
ஸ்வகுண மஹிம தர்சீ மோததே ரங்கசாயீ

பொருள் - (கருடனைத் துதிக்கிறார்) - ஸ்ரீரங்கநாதன், தன்னுடைய அழகிய திருமேனி எழில், இனிமையான ஸ்வரூபம், திருக்கல்யாண குணங்கள் முதலானவை பெரிய திருவடியான கருடனிடம் ப்ரதிபலிப்பதைக் கண்டு மகிழ்கிறான். இப்படியாக பெரியபெருமானின் முன்பாக இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட கண்ணாடி போன்றவனும், நம்பெருமாளை எப்போதும் காண்பதால் உண்டாகும் மிகுந்த மகிழ்வால் மலர்ந்த திருமுகத்துடன் உள்ளவனும், வேதமே வடிவம் எடுத்தாற்போல் உள்ளவனும் ஆகிய கருடனை நமது அரண் போன்று நாம் பற்றியவர்களாக ஆனோம்.

54. தார்க்ஷ்ய பக்ஷ திவத் தஸ்ய வல்லபாம்
ருத்ரயா ஸஹ ஸூகீர்த்திம் அர்ச்சயே
ஹர்ஷ பாஷ்பம் அபி கீர்த்திம் அர்த்திதாம்
யந்முகேந கமலா கடாக்ஷயேத்

பொருள் - (கருடனின் பத்தினிகளைத் துதிக்கிறார்) ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் தனது அடியார்களுக்கு ஏற்ற ஆனந்தம் மற்றும் கீர்த்தியை கருடனின் பத்தினிகள் மூலமாகவே

கடாக்ஷிக்கிறாள். அப்படிப்பட்ட பெரிய திருவடியான கருடனின் நாயகியான ஸுகீர்த்தி என்பவளை, ருத்ரை என்னும் மற்றொரு நாயகியுடன் சேர்த்து வணங்குகிறேன்.

55. ஸ்வ அஸ்தர்ரூப ஸம்புரத் மௌலி மா சப்த இதி
உத்துநாநாம் ஸூராத் தர்ஜனீ முத்ரயா
நாத நித்ரா உசித உந்நித்ர தாம்ர ஈகூணாம்
ஸஞ்சரந்தீம் ஸ்தும: தாம் ச பஞ்சாயுதீம்

பொருள் - (நம்பெருமானின் ஐந்து ஆயுதங்களைத் துதிக்கிறார்). இவைகள் பகவானின் அஸ்தர்ரங்களாக உள்ள நிலை, இவைகள் புருஷர்களாக மாறி உலவிய போதிலும், அந்தப் புருஷர்களின் முடிகள் மூலம் உணரும்படி உள்ளது. ஸ்ரீரங்கநாதனை கூட்டமாக வணங்க வந்தள்ள தேவதைகளை, தங்கள் ஆள்காட்டி விரல் கொண்டு, சப்தம் செய்யாமல் இருக்கும்படி கட்டளையிடுகின்றன. இதனைக் கண்டு அந்தத் தேவதைகள் நடுங்கியபடி உள்ளன. ஸ்ரீரங்கநாதன் இடையூறு இன்றி உறங்கும் பொருட்டு இவைகள் எப்போதும் உறங்காமல் உள்ளதால், இவைகளின் கண்கள் சிவந்துள்ளன. இப்படியாக அங்கு உலவியபடி உள்ள ஐந்து ஆயுதங்களை (சக்கரம், சங்கு, வில், வாள், கதை) நாம் துதிப்போம்.

56. அஸ்தர்ரகராம அக்ரேஸரம் நாத வீக்ஷா
சீதுக்ஷீப உத்வேல ந் ருத்த அபிராமம்
சக்ரம் தைதயச்சேத கல்மாஷித அங்கம்
ப்ராம்யத் ஜ்வாலா மாலபாரி ப்ரபத்யே

பொருள் - (சக்ரத்தாழ்வானைத் துதிக்கிறார்) பெரியபெருமானின் கடைக்கண் பார்வை என்னும் அமிர்தத்தை எப்போதும் பருகியபடி உள்ளதால் மதம் கொண்டபடி உள்ளான், அந்த மயக்கம் காரணமாக நர்த்தனம் செய்தபடி உள்ளான், அசுரர்களை எப்போதும் அழித்தபடி உள்ளதால், இரத்தக்கறை கொண்ட திருமேனி உடையவனாக உள்ளான், கொழுந்து விட்டு எரியும் ஜ்வாலைகளால் சூழப்பட்டுள்ளான், எம்பெருமானின் ஆயுதங்களில் தலைமை பெற்றுள்ளான் - இப்படிப்பட்ட சக்ரதாழ்வானை நான் சரணம் புகுகிறேன்.

57. ஹனுபூஷ விபீஷணயோ: ஸ்யாம் யதமௌ இஹ மோக்ஷம் உபேக்ஷ்ய
ரகுநாயக நிஷ்கர்ய பூதம் புவி ரங்கதநம் ரமயதே

பொருள் - (அனுமானையும் விபீஷணனையும் கூறுகிறார்) திருவரங்கத்தின் செல்வமாக உள்ள நம்பெருமானை, தங்களது கைங்கர்யம் மூலம் மகிழ்விக்கின்றனர். மோக்ஷம் என்பதையும் வெறுத்து, இந்த உலகில் எப்போதும் இருந்தபடி, அவனது கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டபடி உள்ளனர். இப்படிப்பட்ட அனுமானுக்கும் விபீஷணனுக்கும் நான் ஆட்படுவேனாக.

58. இத: பஹி: பஞ்ச பராஞ்சி காநி
ப்ரத்யஞ்சி தாநி ஸ்ய: இத: அந்த: இத்த்தம்
ஔபாதிகேப்ய: நிருபாதி போக்யே
ப்ரத்யாஹரத் வேத்ரவரம் வ்ரஜாமி

பொருள் - (பெரியபெருமானின் முன்பாக குறுக்கே உள்ள பெரிய பிரம்பைக் கூறுகிறார்) இந்த இடத்திற்கு (மூலஸ்தானம்) அப்பால் சென்ற பின்னர், ஐந்து இந்த்ரியங்களும் உலக விஷயங்களின் பின்னே செல்வதாகக் கடவது, இந்த இடத்தில் நிற்கும்வரை, ஐந்து இந்த்ரியங்களும் மிகவும் உயர்ந்தவனான ஸ்ரீரங்கநாதனை மட்டுமே பற்றக் கடவது - இப்படியாக ஆணை இடுவது எது? பெரியபெருமானின் முன்பாக உள்ள திருப்பிரம்பு ஆகும். அந்தப் பிரம்பு, நமது இந்த்ரியங்களை உலக விஷயங்களிலிருந்து மீட்டு, நாம் அடையவேண்டிய இடமான ஸ்ரீரங்கநாதனிடம் சேர்த்துவிடுகிறது.

விளக்கம் - இந்தப் பிரம்பானது, பெரியபெருமானின் முன்பு காவலாக உள்ளது. யார் வந்தாலும், அவர்களது இந்த்ரியங்களின் - உலக விஷயங்களை நாடும் தன்மை - என்ற நிலையை, வெளியிலேயே தடுத்து நிறுத்துகிறது. பகவானைப் பற்றுகிற நிலை கொண்ட இந்த்ரியங்கள் மட்டுமே உள்ளே அனுமதிக்கப்படுகின்றன.

59. சேஷசய லோசந அம்ருதநதீ ரய ஆகுலித லோலமாநாநாம்
ஆலம்பம் இவ ஆமோத ஸ்தம்ப த்வயம் அந்தரங்கம் அபியாம:

பொருள் - (முலஸ்தானத்தில் இரு பக்கமும் உள்ள தூண்களைப் போற்றுகிறார்) அழகான ஆதிசேஷன் மீது ஸ்ரீரங்கநாதன் சயனித்துள்ளான். அங்கு அவனது கடாக்ஷம் என்னும் அமிர்த ஆறு ஓடியபடி உள்ளது. அந்த ஆற்றின் வேகத்தால், அங்கு நிற்பவர்கள் தள்ளப்பட்டு, தத்தளித்தபடி இருக்கக்கூடும். அப்படிப்பட்டவர்கள் நிலைதடுமாறாமல் நிற்பதற்கு, இரண்டு திருமணத் தூண்கள் பற்றுக்கோலாக உள்ளன. அவற்றை நாம் அடைவோமாக.

60. ஸ்ரீரங்க அந்தர் மந்திரம் தீப்ர சேஷம்
ஸ்ரீபூம் தத் ரம்யஜாமாத்ரு கர்ப்பம்
பச்யேம ஸ்ரீதிவ்ய மாணிக்ய பூஷா
மஞ்ஜுஷாயா: துல்யம் உந்மீலிதாயா:

பொருள் - (முலஸ்தானத்தைப் போற்றுகிறார்) அழகான ஆதிசேஷன் உள்ளதும், ஸ்ரீதேவி-பூதேவி-நம்பெருமாள் என்னும் இவர்களைத் தன்னுள் கொண்டதும், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ள திருவாபரணப் பெட்டி போன்றதும் ஆகிய ஸ்ரீரங்கத்தின் கர்ப்பக்ருஹத்தை நாம் வணங்குவோம்.

61. லீலா லதா க்ருபாணீ ப்ருங்கார பதத்க்ரஹ அர்ப்பித கர அக்ரா:
ப்ரோத அவதம்ஸித குசா: பதாப்ஜ ஸம்வாஹிநீ: வயம் ஸ்துமஹே

பொருள் - நம்பெருமானின் பொழுதுபோக்கு உபகரணங்களான கொடி, கத்தி, பொன்வட்டில், படிக்கம் ஆகியவற்றைத் தங்கள் கைகளில் ஏந்தியபடி அவனது பரிசாரிகைகள் நின்றனனர். இவர்கள் அவனது திருவொற்று ஆடையைத் தங்கள் ஸ்தனங்களில் கச்சையாகக் கட்டியுள்ளனர். பெரியபெருமானின் திருவடிகளை மெதுவாகப் பிடித்துவிடும் கைங்கர்யம் செய்யும் இவர்களை நாம் துதிப்போமாக.

62. முகுளித நனிநா: ஸகௌமுதீகா: இவ ஸூநிசா விமலாதிகா நவாபி
சிரஸிக்ருதநமஸ்யத் ஏக ஹஸ்தா: இதர கர உச்சல சாமரா: ச்ரயேயம்

பொருள் - அங்குள்ள விமலை முதலான பரிசாரிகைகள் ஒற்றைக் கரம் கொண்டு சாமரம் வீசியபடி உள்ளனர். மற்றொரு கரத்தைத் தங்கள் தலையில் வைத்தபடி அஞ்ஜலி செய்கின்றனர். இவ்விதம் இவர்களைக் காணும்போது, தாமரை மலர்கள் குவிந்தபடி உள்ளதும் நிலவுடன் கூடியதும் ஆகிய இரவுப்பொழுது போன்று உள்ளது. இப்படிப்பட்ட விமலை முதலான ஒன்பது பேர்களை நான் வணங்கக் கடவேன்.

63. உத்ப்புல்ல பங்கஜ தடாகம் இவ உபயாநி
ஸ்ரீரங்கராஜம் இஹ தக்ஷிண ஸவ்ய ஸீமநோ:
லக்ஷ்மீம் விஹார ரஸிகாம் இவ ராஜஹம்ஸீம்
ச்சாயாம் இவ அப்யுதயிநீம் அவநீம் ச தஸ்யா:

பொருள் - இப்படிப்பட்ட கர்ப்பக்ருஹத்தில், மலர்ந்த தாமரை மலர்கள் நிறைந்த குளம் போன்ற நம்பெருமானை நான் வணங்குகிறேன். அவனது வலது பக்கத்திலும், இடது பக்கத்திலும், அவனுடன் விளையாடுவதற்கான அன்னப்பறவைகள் போன்றுள்ள ஸ்ரீதேவியையும், ஸ்ரீதேவியின் வளர்கின்ற நிழல் போன்றுள்ள பூதேவியையும் நான் அடைவேனாக.

விளக்கம் - இந்தச் ச்லோகம் தொடங்கி ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் தொடங்குகிறது எனலாம். இந்தச் ச்லோகம் தொடங்கி, அடுத்து உள்ள 14 ச்லோகங்களில் நம்பெருமானைப் (உற்சவர்) போற்றுகிறார். 77-ஆம் ச்லோகம் தொடங்கி, இந்தப் பூர்வ பாகம் நிறைவு செய்யும்வரை முலவரான பெரியபெருமானைத் தொழுகிறார். தாமரைக் குளங்களில் அன்னப்பறவைகள் விளையாடுவது வழக்கம். இங்கு நம்பெருமானைத் தாமரைக் குளம் என்று வர்ணித்தார் - காரணம் தாமரைக் குளமானது அனைத்துத் துன்பங்களையும் போக்கவல்லது, அதுபோன்று நம்பெருமானும் உள்ளான். மேலும் தாமரைக் குளங்களில் அன்னப்பறவைகள் உள்ளதுபோன்று, இங்கு நம்பெருமாள் பக்கம் உள்ள ஸ்ரீதேவியையும், பூதேவியையும் கூறினார்.

64. பிப நயந புர: தே ரங்கதுர்ய அபி தாநம்
ஸ்த்திதம் இஹ பரிபுல்லத் புண்டரீகம் தடாகம்
ச்ரியம் அபி விஹரந்தீம் ராஜஹம்ஸீம் இவ அஸ்மிந்

பிரதிபலநம் இவ அஸ்யா: பச்ய விச்வம்பராம்ச

பொருள் - ஹே கண்களே. இதோ உங்கள் முன்பாக, இந்தக் கர்ப்பக்ருஹத்தில் நிற்பவனும், மலர்ந்த தாமரை மலர்கள் கொண்ட பொய்கை போன்றவனும் ஆகிய நம்பெருமான் நிற்கிறான். அந்தப் பொய்கையை நீங்கள் பருகுவீர்களாக. அந்தப் பொய்கையில் இன்பமாக விளையாடி மகிழும் அன்னப்பறவை போன்ற ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரையும் வணங்கு. அவளது பிரதிபிம்பம் போன்றுள்ள பூதேவியையும் வணங்குவாயாக.

65. ஸௌசீல்ய சீதலம் அவேல க்ருபா தரங்க
ஸம்ப்லாவித அகிலம் அக்ருத்ரிமபூம நிம்நம்
லக்ஷம்யா ச வாஸிதம் அபூம விகாஹமாநா:
ஸ்ரீரங்கராஜ மிஷ பத்மஸர: ப்ரஸந்நம்

பொருள் - தன்னுடைய ஸௌசீல்ய குணம் காரணமாக மிகவும் குளிர்ந்து உள்ளது, தன்னுடைய கரைகளைக் கடந்து வீசும் கருணை என்னும் அலைகளால் அனைத்து உலகங்களையும் நீராட்டுகிறது, இயல்பாகவே பெருமை கொண்டதாக உள்ளது, எல்லையற்ற குணங்களைத் தனது செல்வமாக உடையது, ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரால் நறுமணம் சேர்க்கப்பட்டது, மிகவும் தெளிவாக உள்ளது - இப்படிப்பட்ட நம்பெருமான் என்னும் குளத்தை அடைந்து, அதில் நாம் நீராடுபவர்களாக ஆனோம்.

விளக்கம் - இங்கு உள்ள நிம்நம் என்ற பதம் ஆழமாக உள்ள குளம் என்பதைக் காட்டுகிறது. குளம் போன்று ஆழம் காண இயலாத குணங்கள் கொண்டவனாக நம்பெருமான் உள்ளான். குளங்களில் தாமரை மலர்கள் நறுமணம் சேர்த்தபடி இருக்கும். இங்கு, தாமரை மலரில் பிறந்தவளான ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் நம்பெருமாளுக்கு நறுமணம் சேர்க்கிறார்.

66. ஸிம்ஹாஸநே கமலயா க்ஷமயா ச விச்வம்
ஏக ஆதபத்ரயிதம் அஸ்மத் அஸூந் நிஷண்ணம்
லக்ஷம் ஸ்வயம்வர ஸநாதித யௌவநஸ்ரீ
ஸௌந்தர்ய ஸம்பத் அவலிப்தம் இவ ஆலிஹீய

பொருள் - அனைத்து உலகங்களையும் தனது ஒரு ஆட்சிக் குடையின்கீழ் இருக்கும்விதமாக, மஹாலக்ஷ்மியோடும், பூதேவியோடும் சிங்காசனத்தில் வீற்றுள்ளான். எனது உயிராக அவனே உள்ளான். ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் சேர்த்தி முலம் கிட்டப்பெற்ற இளமை, அழகு, ஐச்வரியம் ஆகியவற்றால் கர்வத்துடன் உள்ளான். இப்படிப்பட்ட நம்பெருமானை நான் எப்போதும் அனுபவிப்பேனாக.

67. ஆபாத முலமணி மௌலி ஸமுல்லஸந்த்யா
ஸ்வாதந்த்ய ஸௌஹ்ருத தரங்கிதயா அங்கபங்க்யா
ஸக்க்யம் ஸமஸ்தஜந சேதஸி ஸந்ததாநம்
ஸ்ரீரங்கராஜம் அநிமேஷம் அனுஸ்ரியாஸம்

பொருள் - நம்பெருமானின் திருவடிகள் தொடங்கி திருமுடிவரை உள்ள ஒவ்வொரு அவயவங்களிலும் அவனது மேன்மையும், நீர்மைக் குணமும் அலைமோதியபடி உள்ளன. அவை அனைவரது நெஞ்சங்களிலும் பாய்ந்து, அவன் மீது பெருத்த காதலை உண்டாக்குகின்றன. அப்படிப்பட்ட நம்பெருமானை நாம் நமது கண்கள் இமைக்காமல் கண்டு வணங்குவோமாக.

விளக்கம் - கடந்த ச்லோகத்தில் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அருகில் உள்ளதால் கர்வத்துடன் உள்ளான் என்று கூறினார். இதனால் நமக்கு ஓர் ஐயம் உண்டாகலாம். இவ்விதம் கர்வத்துடன் உள்ள ஒருவனை நம்மால் எளிதாக நெருங்க இயலுமா? அதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார் - அவன் தனது ஒவ்வொரு அவயவத்திலும் பெருமளவு ஆகர்ஷணத்தை வெளிப்படுத்துகிறான். இவை நம்மை தானாகவே வலிய அவனிடம் இழுத்துச் செல்கின்றன என்றார். கண் இமைக்கும் நேரம் கூட அவனைக் காணாமல் இருந்து விடக்கூடாது என்னும் நயம் காண்க.

68. க்ஷிதி கமல நிவாஸா கல்பவல்லீ ஸலீல
உல்லுந தச திசா உத்யத் யௌவந ஆரம்ப ஜ்ஞரம்ப:

சீரமம் அபஹரதாம் மே ரங்கதாமா இதி
தத்தத்வரமய பல நமர்: பத்ரல: பாரிஜாத:

பொருள் - பூதேவி, ஸ்ரீதேவி என்னும் கற்பகக் கொடிகள் நம்பெருமானை ஆலிங்கனம் செய்தபடி உள்ளன. இதனால் இவனது யௌவனமானது பத்துத் திசைகளிலும் நிலைபெற்றுள்ளது. இப்படிப்பட்ட யௌவனம் என்னும் இலைகளால் நிரப்பப்பட்டு, அவரவர்களின் பலன்கள் என்னும் பழங்களின் கனத்தால் தாழ்வாக நிற்கும் பாரிஜாதமாக நம்பெருமாள் உள்ளான். இப்படிப்பட்ட அந்த மரம் எனது ஸம்ஸாரக் களைப்பைத் தீர்க்கவேண்டும்.

விளக்கம் - இங்கு நம்பெருமானை கற்பக மரமாகவும், இரு பிராட்டிகளை அந்த மரத்தில் படரும் கற்பகக் கொடிகளாகவும் உருவகம் செய்தார். இளமைப்பருவம் (யௌவனம்) என்பது நாள் செல்லச்செல்ல தளர்வதுண்டு. ஆனால் இவனுடைய யௌவனம் என்பது நிலையாக உள்ளது. ஒரு மரத்தில் உள்ள கிளைகள், அவற்றில் உள்ள பழங்களின் பாரம் தாங்காமல் தாழ்ந்து இருக்கும். அதுபோன்று இவன் அவரவர்களின் பலன் என்னும் பழங்களை அளித்தபடி தாழ்ந்து நிற்கிறான்.

69. ஸம்பாஷமாணம் இவ ஸம்வ வசம் வதேந
மந்தஸமிதேந மதுரேண ச விஷ்ணேந
திவ்ய அஸ்த்ர புஷ்பித சதுர்புஜம் அதி உதாரம்
ரங்க ஆஸ்பதம் மம சுப ஆசிரயம் ஆசிரயாணி

பொருள் - அனைவரையும் வசியம் செய்து, தன்பக்கம் கவர்ந்திழுக்கவல்லது, இனிமையான புன்னைகையுடன் கூடியது, தனது கனிவான பார்வை மூலம் காண்பவர்களிடம் ஏதோ பேசத் துடிப்பது போன்று உள்ளது - இப்படிப்பட்ட அழகான திருமுகம் கொண்டவன் நம்பெருமாள். திவ்ய ஆயுதங்கள் என்னும் மலர்கள் மலர்ந்த நான்கு திருக்கைகள் கொண்டவன், எல்லையற்ற உதார குணம் உடையவன், நான் சென்று சேர எளிதான புகலிடமாக உள்ளவன், நன்மையை அளிக்கவல்ல ஸ்ரீரங்க விமானத்தின் கீழ் நின்றவன் - இப்படிப்பட்ட நம்பெருமானை நான் அண்டுவேனாக.

70. ஏதே சங்க்க கதா ஸுதர்சந ப்ருத: ஷேமங்கரா: பாஹவ:
பாத த்வந்த்வம் இதம் சரண்யம் அபயம் பத்ரம் ச வ: ஹே ஜநா:
இதி ஊசஷி அபயம்கரே கரதலே ஸ்மரேண வக்த்ரேண தத்
வ்யாகுர்வந் இவ நிர்வஹேத் மம துரம் ஸ்ரீரங்க ஸர்வம் ஸஹ:

பொருள் - மக்களே. இந்தத் திருக்கரங்கள் சங்கு, கதை, சக்கரம் ஆகியவற்றை ஏர்தியபடி உள்ளன. இவை உங்களுக்கு எப்போதும் ஷேமம் அளிப்பவையாகும். இந்த அழகான இணைந்த திருவடிகள், நீங்கள் வந்து புகல்வதற்கு ஏற்றதாகவும், அபயம் அளிப்பதாகவும், நன்மைகள் அளிப்பதாகவும் உள்ளது - இப்படியாக, அபய முத்திரையுடன் கூடிய நம்பெருமானின் திருக்கரம் அறிவித்தபடி உள்ளது. இந்த விவரங்களை தன்னுடைய புன்னகை ததும்பும் அழகான திருமுகத்தினால் ஆமோதித்து, அதற்கு மேலும் விளக்கம் அளிக்க முற்படுவது போன்று நம்பெருமாள் உள்ளான். இப்படிப்பட்ட திருவரங்கள், எனது பாரங்களை தானே நிர்வாகம் செய்வானாக.

விளக்கம் - நம்பெருமானின் அபயஹஸ்தம் நம்மைப் பார்த்து - மக்களே. மற்ற மூன்று திருக்கரங்கள் உங்களைக் காக்க ஆயுதம் ஏர்தியுள்ளன, அவை உங்களுக்கு அனைத்து நன்மைகளையும் அளிக்கவல்லது, இவனுடைய திருவடிகள் உங்களுக்கு ஏற்ற புகலிடமாக உள்ளன - என்று கூறுவது போன்று உள்ளது. இந்தக் கருத்தை நம்பெருமானின் திருமுகமானது ஏற்று, அந்தக் கருத்துக்கு மேலும் வ்யாக்யானம் செய்வதாக உள்ளது.

71. அங்கை: அஹம்ப்ரதமிகா ஆசரித ஆத்மதானை:
ஆமோதமாநவ யௌவந ஸாவலேபை:
ஹை பாரிஜாதம் இவ ஞாதந தாயமாந
சாகாசதம் ஹ்ருதி ததீ (கதமதீஹி) ரங்கதுர்யம்.

பொருள் - நம்பெருமானின் ஒவ்வொரு அவயவங்களும் (உடல் உறுப்புக்கள்) - நான் முந்தி, நீ முந்தி - என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு தங்களை அவனது அடியார்கள் அனுபவிக்கவேண்டும் என்று அளிக்கின்றன. அந்த அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றும் யௌவனப் பருவம் காரணமாக கர்வத்துடன் உள்ளன. இவைகளைக் காணும்போது, புதிதுபுதிதாகக் கிளைகள் துளிர்ந்த பாரிஜாத மரம் போன்று நம்பெருமாள் உள்ளான். இப்படிப்பட்ட

நம்பெருமானை நமது நெஞ்சத்தில் தாங்கி நாம் எவ்விதம் நிலையாக (மயக்கம் அடையாமல்) நிற்போம்? அது கடினமே ஆகும்.

72. ஆலோகா: ஹ்ருதயாளவ: ரஸவசாத் ஈசாநம் ஈஷத் ஸ்மிதம்
பர்ச்சாயாநி வசாம்ஸி பத்மநிலயா சேத: சரவ்யம் வபு:
சக்ஷுஷ்மந்தி கதாகதாநி த இமே ஸ்ரீரங்க ச்ருங்கார தே
பாவா யௌவந கந்திந: கிம் அபரம் ஸிஞ்சந்தி சேதாம்ஸி ந:

பொருள் - ச்ருங்கார ரஸமே ஓர் வடிவம் எடுத்ததோ என்று வியக்கும்படியாக நிற்கும் நம்பெருமானே. உனது கடாக்ஷங்கள் அனைத்தும் எங்கள் போன்றவர்களிடம் மிகவும் அன்பு கொண்டவையாக உள்ளன. உன்னுடைய புன்முறுவலானது எப்படிப்பட்ட கல்நெஞ்சத்தையும் உன் வசப்படுத்தும் தன்மை கொண்டதாக உள்ளது. அர்ச்சையில் திருவாய் திறக்கமாட்டேன் என்ற விதியையும் மீறி, உனது உதடுகள் கூறும் சொற்களானவை, ஸம்ஸார துன்பத்தில் வாடுபவர்களுக்கு ஆறுதலான நிழல் தருவதாக உள்ளன. உன்னுடைய அழகான திருமேனியானது, தாமரை மலரில் வீற்றுள்ள ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் உள்ளத்திற்கு எப்போதும் இலக்கானபடி உள்ளது. நீ திருவரங்கத்தின் வீதிகளில் புறப்பாடு கண்டருளி விட்டு, மீண்டும் பெரியகோயிலுக்குள் புகுவதும் கண்களுக்கு இனிமையாக உள்ளன. இப்படி பல கூறி என்ன? உன்னுடைய யௌவந பருவம் போன்ற பல விஷயங்கள் எங்கள் மனதை குளிர்வைக்கின்றன.

73. ஆயத் கிரீடம் அளிக உல்லஸத் ஊர்த்வ புண்ட்ரம்
ஆகர்ணலோசநம் அநங்குச கர்ணபாசம்
உத்புல்ல வக்ஷஸம் உத் ஆயுத பாஹும் அர்ஹந்
நீவிம் ச ரங்கபதிம் அப்ஜபதம் பஜாம:

பொருள் - நீண்ட திருவபிஷேகம் சூடியவனும், அழகான திருநெற்றிக்கு மேலும் அழகு சேர்க்கும் விதமாக கஸ்தூரி திலகம் என்ற ஊர்த்வபுண்ட்ரம் உடையவனும், அழகான செவிகள்வரை நீண்டுள்ள எழிலான கண்கள் கொண்டவனும், மிகவும் அழகான செவிகள் கொண்டவனும், பரந்த திருமார்பு உடையவனும், திவ்யமான ஆயுதங்களைத் திருக்கரங்களில் உடையவனும், எழிலான வஸ்திர பந்தனம் உடையவனும், தாமரை போன்ற அழகாகச் சிவந்த திருவடிகள் கொண்டவனும் ஆகிய நம்பெருமானை நாம் வணங்குவோம்.

74. அப்ஜ ந்யஸ்த பதாப்ஜம் அஞ்சித க்ஷ ஸம்வாதி கௌசேயகம்
கிஞ்சித் தாண்டவ கந்தி ஸம்ஹநகம் நிர்வ்யாஜ மந்தஸ்மிதம்
சூடா கம்பி முக அம்புஜம் நிஜபுஜா விசிராந்த திவ்ய ஆயுதம்
ஸ்ரீரங்கே சரத: சதம் தத: இத: பச்யேம லக்ஷ்மீஸகம்

பொருள் - தன்னுடைய திருவடிகளை பீடமான ஆஸனபத்மத்தில் அழுத்தியபடி நிற்பவனும், அழகான இடுப்புக்கு ஏற்றபடி பாங்காக பீதாம்பரம் உடுத்தியவனும், சற்றே நர்த்தனம் செய்வது போன்று காணப்படும் திருமேனி உடையவனும், இயல்பாகவே புன்னகை தவழும் திருமுகம் கொண்டவனும், உயர்ந்த க்ரீடத்தைத் தழுவிப்படி உள்ள தாமரை போன்று மலர்ந்த திருமுகம் கொண்டவனும், தன்னுடைய திருகரங்களில் இளைப்பாறும் எழிலான ஆயுதங்களைக் கொண்டவனும் ஆகிய நம்பெருமானை நாம் திருவரங்கத்தில் மேலும் ஒரு நூற்றாண்டு வணங்கி நிற்போமாக.

75. அக்ரே தார்க்ஷேண பச்சாத் அஹிபதி சயநேந ஆத்மநா பார்ச்வயோ:
ஸ்ரீபூமிப்ப்யாம் அத்ருப்த்யா நயந களகரை: ஸேவ்யமாந அம்ருதௌகம்
வக்த்ரேண ஆவி: ஸ்மிதேந ஸ்ப்புரத் அபயக தா சங்க்க சக்ரை: புஜாக்ரை:
விச்வஸ்மை திஷ்ட்டமாநம் சரணம் அசரணா: ரங்கராஜம் பஜாம:

பொருள் - தனக்கு முன்பாக பெரிய திருவடியான கருடனைக் கொண்டவன், தனக்குப் பின்புறம் ஆதிசேஷனின் தானே சயனித்தபடி உள்ளவன், இரண்டு பக்கங்களிலும் ஸ்ரீதேவி

மற்றும் பூதேவியால், எத்தனை அனுபவித்தாலும் த்ருப்தி அடையாமல் தனது ஸௌந்தர்யம் என்னும் அமிர்தத்தை அவர்கள் கண்களால் பருகப்பட்டபடி உள்ளவன், எப்போதும் மாறாத புன்னகையுடன் கூடிய திருமுகம் கொண்டவன், அபய முத்திரை என்ன, கதை-சங்கு-சகரம் ஏந்திய திருக்கரங்கள் என்ன என்று வியக்கும்படி தன்னுடைய திருவுள்ளத்தை வெளியிடுவன் - இப்படிப்பட்ட நம்பெருமானை, வேறு புகலிடம் இல்லாத நாம் சரணம் அடைவோமாக.

76. ஆர்த்த அபாச்ரயம் அர்த்தி கல்பகம் அஸஹ்ய ஆகஸ்கர க்ஷமாதலம்
ஸத்ய: ஸம்ச் ரித காமதேனும் அபியத் ஸர்வஸ்வம் அஸ்மத் தநம்
ஸ்ரீரங்கேச்வரம் ஆச்ரயேம கமலாசக்ஷ: மஹீ ஜீவிதம்
ஸ்ரீரங்கே ஸ ஸுகாகரோது ஸ்சிரம் தாஸ்யம் ச தத்தாம் மயி.

பொருள் - தாங்கள் இழந்துள்ள ஐச்வரியத்தை மீண்டும் பெற விரும்புவர்களுக்குப் புகலிடமாக உள்ளவன், மிகவும் அபூர்வமான ஐச்வரியத்தை வேண்டி வருபவர்களுக்கு கற்பகவ்ருக்ஷம் போன்று அதனை அளிப்பவன், தன்னை அனுபவிக்காமல் ஆத்ம விஷயத்தில் இழிந்த கைவல்ய அதிகாரிகளின் பிழைகளைப் பொறுப்பவன், தன்னையே நாடி வந்து, நித்ய கைங்கர்யத்தை வேண்டும் முழுக்ஷுக்களுக்கு காமதேனு போன்றவன், அனைத்தும் தானேவாக இருப்பவன், என்னுடைய பெருஞ்செல்வமாக உள்ளவன், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு கண்கள் போன்று உள்ளவன், பூமிப்பிராட்டிக்கு ப்ராணன் போன்று உள்ளவன் - இப்படிப்பட்ட நம்பெருமானை நாம் அடைவோமாக. அவன் திருவரங்கத்தில் நீண்டகாலம் இருந்து, என்னை மகிழ்விக்கவேண்டும். அவனுக்குக் கைங்கர்யமும் அடிமைத்தனமும் செய்யவேண்டிய சிந்தனையை எனக்கு வளர்த்தபடி இருக்க வேண்டும்.

77. ஸ்வ பண விதாந தீப்ர மணிமாலி ஸூதாம ருசி
ம்ர்திம ஸூகந்தி போக ஸூகசாயித ரங்கதநம்
மத பர மந்தர உச்ச்வஸித நி:ச்வஸித உத்தரளம்
பணிபதி டோலி காதலிமம் ஆச்வஸிம: ப்ரணதா:

பொருள் - (இந்தச் ச்லோகம் தொடக்கமாக பெரியபெருமானை அனுபவிக்கிறார் - முதலில் அவன் சயனித்துள்ள ஆதிசேஷனைக் கூறுகிறார்). தனது அழகான படங்களில் (படம் எடுத்த தலைகளில்), மேலே கட்டப்பட்ட விதானம் போன்ற படங்களில், இரத்தினக் கற்கள் ப்ரகாசித்தபடி உள்ளன. சிறப்பாக கட்டப்பட்ட மலர்மாலை போன்று அழகு, இளமை, நறுமணம் இவற்றுடன் கூடியபடி இவன் திருமேனி உள்ளது. தன் மீது இன்பமாக கண்வளரும் மிகவும் உயர்ந்த செல்வமாகிய ஸ்ரீரங்கநாதனை எப்போதும் தாங்கியுள்ளான். இதனால் மந்தமாக ஏற்படும் மேல்முச்சு-கீழ்முச்சுகளால் மெதுவாக அசைந்தபடி உள்ளான். இவ்விதமாக பெரியபெருமானுக்கு ஊஞ்சல் போன்ற படுக்கையாக உள்ள ஆதிசேஷனை நாம் வணங்கி, நம்முடைய துன்பங்களுக்கு ஆறுதல் அடைவோமாக.

விளக்கம் - இங்கு ஆதிசேஷன் மெதுவாக அசைவதாகக் கூறுவது காண்க. தான் அசைந்தால் பெரியபெருமானின் யோகநித்திரைக்கு இடையூறு உண்டாகிவிடும் என்பதால், முச்சு விடும்போது, தனது உடலை மெதுவாக அசைக்கிறான். அந்த அசைவானது ஊஞ்சல் மெதுவாக ஆடுவது போன்றுள்ளது.

78. வடதள தேவகீ ஜடர வேதசிர: கமலா ஸ்தந
சடகோப வாக் வபுஷி ரங்க க்ருஹே சயிதம்
வரதம் உதார தீர்க்க புஜ லோசந ஸம்ஹநநம்
புருஷம் உபாஸிஷீய பரமம் ப்ரணதார்த்திஹரம்

பொருள் - (பெரியபெருமானைத் துதிக்கிறார்) - ஆலிலை, தேவகியின் திருவயிறு, வேதங்களின் சிரஸாக உள்ள வேதாந்தங்கள், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் ஸ்தனங்கள், நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழி - இவற்றில் எவ்விதம் சுகமாக உள்ளானோ அது போன்று ஸ்ரீரங்க விமானத்தில் சுகமாக சயனித்துள்ளான். அனைத்து வரங்களையும் அளித்தபடி உள்ளான். உதார குணம் படைத்த நீண்ட திருக்கரங்கள், நீண்ட அழகான திருக்கண்கள், நெடிய திருமேனி ஆகியவற்றுடன் உள்ளான். தன்னை வணங்கி நிற்பவர்களின் துன்பங்களை நீக்கவல்லவனாகிய பெரியபெருமானை நான் உபாஸிப்பேனாக.

79. உததி பரம வ்யோம்நோ: விஸ்ம்ருத்ய பத்மவநாலயா
விநிமயமயீம் நித்ராம் ஸ்ரீரங்கநாமநி தாமநி
பணி பரிப்ருட ஸ்பார ப்ரச்வாஸ நி:சவஸித க்ரம

ஸ்கலித நயநம் தந்வந் மவீத ந: பரம: புமாந்

பொருள் - திருபாற்கடல், ஸ்ரீவைகுண்டம் ஆகியவற்றை மறந்தான், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு மாற்றான யோக நித்திரா தேவியைத் தழுவினான், திருவரங்கம் என்னும் பெயர் கொண்ட சேத்ரத்திற்கு வந்தான், ஆதிசேஷனின் பலத்த மேல்முச்சு-கீழ்முச்சுகளால் தனது கண்கள் கூச, மெதுவாக முடியபடி உள்ளான் - இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமான் நம்மை தனது திருவுள்ளத்தில் எப்போதும் நிலைநிறுத்துவானாக.

விளக்கம் - இறுதி வரியில் மிகவும் ரஸமான விஷயம் உள்ளது. பெரியபெருமான் உறங்கும்போதும் நம்மை நினைக்கவேண்டும் என்றார். நாம் விழித்துள்ளபோது அவனை நினைப்பதில்லை. அவனோ உறங்கும்போதும் நம்மை நினைத்தபடி உறங்குகிறான். என்ன ஒரு வியப்பான செயல் இது.

80. ஜலதீம இவ நிபீதம் நீரதேந அத்ரிம் அப்தெள
நிஹிதம் இவ சயாநம் குஞ்ஜரம் வா த்ருகுஞ்ஜே
கமல பத கர அகூம் மேசகம் தாம்நி நீலே
பணிநம் அதிசயாநம் பூருஷம் வந்திஷீய

பொருள் - கருநீல நிறத்துடன் உள்ள ஸ்ரீரங்கவிமானத்தில் ஆதிசேஷன் மீது சயனித்தபடி உள்ளவன், கரிய திருமேனி கொண்டவன், தாமரை போன்ற திருவடிகள், திருக்கரங்கள், திருக்கண்கள் கொண்டவன், மேகத்தின் மூலம் பருகப்பட்ட கடல் போன்று உள்ளவன், அந்தக் கடலில் உள்ள மலை போன்றவன், பெரிய மலைப் புதரில் உறங்கிக் கொண்டுள்ள யானை போன்றவன் - இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமானை நான் வணங்குவேனாக.

விளக்கம் - மேகத்தினால் பருகப்பட்ட கடல் என்பதில் மேகத்தை ஸ்ரீரங்கவிமானமாகவும், கடலைப் பெரியபெருமான் எனவும் கொள்ளலாம். கடலில் உள்ள மலை என்பதில் கடலை ஸ்ரீரங்கவிமானமாகவும், மலையைப் பெரியபெருமான் எனவும் கொள்ளலாம். புதரில் உறங்கும் யானை என்பதில் புதரை ஸ்ரீரங்கவிமானமாகவும், யானையைப் பெரியபெருமான் எனவும் கொள்ளலாம்.

81. ஸ்ரீரங்கேச இஹ சர்ம நிர்மிமீதாம்
ஆதாம்ர அதர பத பாணி வித்ரும: ந:
காவேரீ லஹரி கர உபலால்யமாந:
கம்பீர அத்புத: இவ தர்ணக: அர்ணவஸ்ய

பொருள் - நன்றாகச் சிவந்து காணப்படும் திருவதரம், திருவடிகள், திருக்கரங்கள் கொண்டவன், பவழங்களை இவனுக்குச் சீராகக் கொண்டு வரும் திருக்காவேரி தனது அலைகளால் தாலாட்டியபடி உள்ளவன், மிகவும் கம்பீரமான திருமேனி கொண்டவன், கடலின் குட்டி போன்று உள்ளவன் - இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமான் நமக்கு திருவரங்கத்தில் சகல நன்மைகளையும் அளிக்க வேண்டும்.

82. ஸிஞ்சேத் இமம் ச ஜநம் இந்திரயா தடித்வாத்
பூஷாமணி த்யுதிபி: இந்த்ர தனு: ததாந:
ஸ்ரீரங்கதாமநி தயாரஸ நிர்ப்பர த்வாத்
அத்ரெள சயாநு: இவ சீதள காளமேக:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் என்ற மின்னலைக் கொண்டுள்ளது, தன்னுடைய திருவாபரணங்களில் உள்ள இரத்தினக் கற்களில் மூலம் வெளிப்படும் ஒளிக்கதிர்களை இந்த்ரவில் போன்று உடையது, க்ருபை என்னும் நீர் நிரம்பியதாக உள்ளது, திருவரங்கம் என்னும் மலை மீது இளைப்பாறிக் கொண்டுள்ளது. இப்படிப்பட்ட மழைக்கால மேகமான பெரியபெருமான் என் மீதும் தனது க்ருபை என்னும் நீரைப் பொழிவானாக.

83. ஆ மௌலி ரத்ந மகராத் புநரா ச பத்ப்யாம்
தாம க்ரம உந்நமத் உதார மநோஹர அங்கம்
ஸ்ரீரங்க சேஷ சயநம் நயநை: பிபாம:
பச்யத் மந: ப்ரவணம் ஓகம் இவ அம்ருதஸ்ய

பொருள் - திருமுடியில் இரத்தினமானது மகர வடிவில் இழைக்கப்பட்டுள்ளது. அது முதல், திருவடிகள்வரை உள்ள பல அவயவங்களும் (உடல் உறுப்புகள்) தேஜஸ்ஸினால் மிகவும்

உயர்ந்து விளங்குகின்றன, இவனது உதார குணத்தை வெளிப்படுத்துவது போன்று பரந்து உள்ளன, காண்பவர்களின் கண்களுக்கு இன்பம் அளிப்பதாக உள்ளன. தன்னை வந்து வணங்குபவர்களின் மனதில் இவன் அமிர்த வெள்ளமாக தேங்கி நின்று விடுகிறான். இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமாள் என்னும் அமிர்த வெள்ளத்தை நாம் நமது கண்களால் வாரிப் பருகுவோமாக.

84. அரவிந்திதம் அங்க்ரி பாணி வக்த்ரை: அபி
தாபிஞ்சிதம் அஞ்சித அங்க காந்த்யா
அதரேண ச பந்துஜீவிதம் ஸ்ரீ: நியதம்
நந்தநயேத ரங்கசந்த்ரம்

பொருள் - இவனது திருவடிகள், திருக்கரங்கள் மற்றும் திருமுகம் ஆகியவை தாமரை மலர் மலர்ந்தது போன்று உள்ளன. இவனது அழகான திருமேனி நோய் தீர்க்கும் பச்சிலை மரம் போன்று உள்ளது. இவனது திருவதரம் பந்துஜீவ மலர் போன்று உள்ளது. இவனும் சந்த்ரன் போன்று குளிர்ந்து உள்ளான். இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமானை ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஒரு நந்தவனம் என்று எண்ணி விளையாடுவாள் போலும்.

85. அய்யோந்ய ரஞ்ஜக ருச: அனுபமாந சோபா:
திவ்ய ஸ்ரக் அம்பர பரிஷ்கரண அங்கராக:
ஸம்ஸ்பர்சத: புலகிதா இவ சிந்மயத்வாத்
ரங்கேது காந்திம் அதிகாம் உப்ப்ரும்ஹயந்தி

பொருள் - பெரியபெருமாள் திருமேனியில் உள்ள வைஜயந்தி மாலை, பட்டுப்பீதாம்பரம், திருவாபரணங்கள், சாத்துப்படி போன்றவை ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தியதாக, ஈடில்லாத ஒளியை வீசியபடி உள்ளன. இவை பெரியபெருமானின் திருமேனி தொடர்பு பெற்றதன் காரணமாக, மயிர்க்கூச்சல் எடுக்கப்பட்டவை போன்று, பெரியபெருமானின் திருமேனியின் ஒளியை மேலும் அதிகமாக்குகின்றன.

86. த்ருத கனகஜகிரி பரிமிலத் உததி ப்ரசலித லஹரிவத் அஹமஹமிகயா
ஸநபயதி ஜனம் இமம் அபஹரதி தம: ப்பணிசய மரகதமணி கிரணகண:

பொருள் - ஆதிசேஷன் மீது சுகமாக சயனித்துள்ள மரகதமணியைப் போன்ற பெரியபெருமானின் திருமேனியிலிருந்து ஒளியானது வீசுகிறது. அந்த ஒளியானது பொன்னாலான மலை ஒன்று உருகி, ஸமுத்திரத்தின் அலைகள் போன்று ஓடி வருகிறது. அவனை என்னிடம் வந்து என்னை நீராட்டுகின்றன. இதன் மூலம் எனது உள்ளே இருக்கும் அறியாமை என்ற இருளை அகற்றுகின்றன.

87. போகீந்த்ர நி:ச்வஸித ஸௌரப வர்த்திதம் ஸ்ரீ
நித்ய அனுஷக்த பரமேச்வரபாவ கந்தி
ஸௌரப்யம் ஆப்லுத திசா அவதி ரங்கநேது:
ஆநந்த ஸம்பதி நிமஜ்ஜயதே மநாம்ஸி

பொருள் - எப்போதும் சயனித்துள்ள ஆதிசேஷனின் முச்சுக் காற்றிலிருந்த வெளிப்படும் நறுமணம், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் நித்ய சேர்க்கையால் ஏற்படும் ஸர்வேச்வரத்வம் என்னும் நறுமணம் - இப்படியாக அனைத்துத் திசைகளையும் தனது எல்லையாக உடைய பெரியபெருமானின் திருமேனியிலிருந்து நறுமணம் வெளிப்படுகிறது. இந்த பரிமளமானது, அவனை வணங்கி நிற்பவர்களை மிகுந்த ஆனந்தம் என்ற செல்வத்தில் முழுக வைக்கிறது.

88. ரங்கபர்த்து: அபி லோசநசர்ச்சாம் ஸாஹஸ ஆவலிஷு லேகயமாநம்
புஷ்பஹாஸ: இதி நாம துஹாநம் ஸௌகுமார்யம் அதிவாங் மநஸம் ந:

பொருள் - பெரியபெருமானின் அடியார்கள் அவனை வணங்குவதற்காக உற்று நோக்குகிறார்கள். இதனால் புஷ்பஹாஸ - மலர்போன்றதான அவனுடைய திருமேனி வாடிவிடுகிறது (நம் கண் பார்வை மூலமே, அந்தப் பார்வையின் உறுத்தல் தாங்க இயலாமல் அவனது மென்மையான திருமேனி வாடுகிறது). இப்படியாக அவனது ஸௌகுமார்யம் உள்ளது. இப்படிப்பட்ட அவனது மென்மையானது வாக்கினாலும், மனதினாலும் எண்ணிப்பார்க்க இயலாமல் உள்ளது. இதனை நான் எவ்விதம் துதிப்பேன்?

89. ஏகைகஸ்மிந் பரம் அவயவே அநந்த ஸௌந்தர்ய மக்நம்
ஸர்வம் த்ரக்ஷயே கதம் இதி முதா மா மதா மந்தசக்ஷு:
த்வாம் ஸௌப்ராத்ர வ்யதிகர கரம் ரங்கராஜ அங்க காநாம்
தத் லாவண்யம் பரிணமயிதா விச்வபாரீண வ்ருத்தி.

பொருள் - (பட்டர் தனது திருக்கண்களிடம் கூறுகிறார்) எனது முடக்கங்களே. பெரியபெருமானின் ஒவ்வொரு அவயவமும் எல்லையற்ற அழகுடன் உள்ளனவே. அவை ஒவ்வொன்றிலும் நான் (கண்கள்) முழ்கியபடி உள்ளேனே. இப்படி உள்ள நான் எவ்விதம் அவனது அனைத்து அவயவத்தையும் அனுபவிப்பேன் - என்று வீணான சந்தேகம் கொள்ளாதே. அவனுடைய ஸௌந்தர்யம் என்பது உன்னை இவ்வாறு செய்துவிட்டாலும், அவனுடைய லாவண்யம் என்னும் தன்மை, உன்னை அவனது அவயவங்கள் அனைத்தையும் முழுமையாக அனுபவிக்கும்படிச் செய்துவிடும்.

90. வபு: மந்தாரஸ்ய ப்ரதமகுஸூம உல்லாஸ ஸமய:
கூமா லக்ஷ்மீ ப்ருங்கி ஸகலகரண உந்மாதந
விகாஸ: ஸௌந்தர்ய ஸ்ரஜி ரஸிகதா சீது சளக:
யுவத்வம் ரங்கேந்தோ: ஸ்ரயதி நித்யம் ஸூபகதாம்

பொருள் - பெரியபெருமானின் யௌவநம் எவ்விதம் உள்ளது தெரியுமா? அவனது திருமேனி என்னும் கற்பகமரம் முதல் மலரை அரும்பவிடும் பருவம் போன்று உள்ளது, பெரியபிராட்டி மற்றும் பூமிப்பிராட்டி என்னும் இரண்டு வண்டுகளின் அனைத்து புலன்களையும் இவன் மீது பித்துப்பிடிக்க வைக்கும் தேன் போன்று உள்ளது, மிகவும் அழகான மலர் மாலையில் காணப்படும் மலர்ச்சி போன்று உள்ளது - இப்படியாக பெரியபெருமானின் யௌவநம் என்பது நித்யமாக இருந்துகொண்டு, அனைத்து ஸௌபாக்யத்தையும் பரப்பியபடி உள்ளது.

91. கிரீட சூட ரதந் ராஜி: ஆதிராஜ்ய ஜல்பிகா
முக இந்துகாந்தி உந்முகம் தரங்கிதா இவ ரங்கிண:

பொருள் - (திருமுடியைக் கூறுகிறார்) பெரியபெருமானின் க்ரீடம், அதன் அடியில் கட்டப்படும் சூடா என்னும் முகப்படடை, ஆகியவற்றில் இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை - பெரியபெருமானே ஸர்வேச்வரன் - என்று அறிவிக்கும் விதமாக உள்ளன. இவை ஒளி வீசியபடி உள்ளன. இந்த ஒளியைக் காணும்போது, முகத்தில் உள்ள சந்த்ரனின் குளிர்ந்த ஒளியே இவை மீதும் வீசுகிறதோ என்று தோன்றுகிறது.

விளக்கம் - திருவாய்மொழியில் (3-1-1) - முடிச்சோதியாய் உனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ - என்பது போன்று இவரும் கூறுவது காண்க. இங்கு இவர் கூற விரும்பும் கருத்து என்னவெனில் - உண்மையில் பெரியபெருமானின் திருச்சிரஸில் எந்தவிதமான க்ரீடமும் இல்லை, இவன் திருமுகமண்டலத்திலிருந்து மேல் நோக்கி வீசும் ஒளியே, காண்பதற்குக் க்ரீடம் போன்றுள்ளது என்பதாகும்.

92. சிகாரத்ந உத்தீப்ரம் திசி திசி ச மாணிக்ய மகரீ
லஸத் ச்ருங்கம் ரங்கப்ரபு மணி கிரீடம் மனுமவே
ஸமுத்துங்க ஸ்பீதம் சித் அசித் அதிராஜ ச் ரிய:
ப்ரிய ஆக்ரீடம் சூடாமணிம் அபி நிதம்பம் தம் அபித:

பொருள் - எங்கும் உள்ள சேதன அசேதனங்களை நியமிப்பவனாக உள்ளவன் பெரியபெருமான் ஆவான். இவன் இவ்விதம் நியமிக்கின்ற ஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மிக்கு மணிமகுடம் வேண்டும் அல்லவா? அனைத்து திசைகளிலும் ஒளிர்வதாகவும், மகரவடிவமாக உள்ள மாணிக்க மணி மூலம் சிறப்பான ஒளி வீசும் நுனியைக் கொண்டதாகவும் பெரியபெருமானின் இரத்தின க்ரீடம் உள்ளது. இந்தக் க்ரீடமே, பருத்ததாகவும் இனிமையாகவும் உள்ள மலையாக எண்ணுகிறோம். இந்த மலையே இவனது ஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மிக்கு மணிமகுடமாக உள்ளது. மலையைச் சுற்றி உள்ள இடங்கள் போன்று, க்ரீடத்தைச் சுற்றி திருமுகப்படடையில் உள்ள இரத்தினங்கள் ஒளிர்கின்றன.

93. விஹரது மயி ரங்கிண: குலிகா
 ப்ரமரக திலக ஊர்த்வ புண்ட்ர உஜ்ஜ்வலம்
 முகம் அம்ருத தடாக சந்த்ர அம்புஜ
 ஸ்மய ஹர சசி முக்த மந்தஸமிதம்

பொருள் - அழகான திருக்குழலானது கற்றையாக உள்ளது, அவை அழகாக நெற்றியில் படிந்துள்ளன, திலகமும் திருமண்காப்பும் நேர்த்தியாக உள்ளன, அமிர்தம் நிரம்பிய குளம், சந்த்ரன், தாமரை மலர்கள் ஆகியவை தங்களைக் காட்டிலும் எழிலானவை வேறு இல்லை என்று கர்வம் கொண்டிருந்தன. இந்தக் கர்வம் நீங்கும் விதமாக வெண்மையாக இவனது புன்னகை உள்ளது. இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமானின் திருமுகமண்டலம், என்னுள் இருப்பதையே தனது பேறாகக் கருத வேண்டும்.

94. முக புண்டரீகம் உபரி த்ரிதண்டகம் திலகா: ச கேஸரஸமா: ஸமௌக்திகா:
 இஹ ரங்கபர்த்து: அபியத் மதுவ்ரத ப்ரகர ச் ரியம் ப்ரமரகாணி பிப்ரதி

பொருள் - பெரியபெருமானின் தாமரை போன்ற திருமுகத்தில் முத்துக்களுடன் இணைக்கப்பட்ட அழகான திலக ஆபரணங்கள், தாமரை மலரில் உள்ள தாதுகள் போன்று உள்ளன. அந்த திருமுகத்தில் குழல்கற்றைகள் அழகாகத் தொங்குகின்றன. இதனைக் காணும்போது, அந்த முகத்தாமரையை மொய்க்க வரும் வண்டுக்கூட்டங்கள் போன்று உள்ளன.

95. ஹ்ருதயம் ப்ரஸாதயதி ரங்கபதே: மதுர ஊர்த்வ புண்ட்ர திலகம் லலிதம்
 அலிக அர்த்த சந்த்ரதல ஸம்வலிதாம் அம்ருத ஸ்ருதிம் யத் அபி சங்க்யதே

பொருள் - பெரியபெருமானின் திருநெற்றியானது சந்த்ரனின் கலை போன்று உள்ளது. அதிலிருந்து வெளிவரும் அமிர்தமோ என்று அனைவரும் சந்தேகப்படும்படியாக அந்தத் திருநெற்றியில் அழகான திலகம் உள்ளது. இப்படியாக அவனுக்கு எழில் சேர்க்கும் விதமாகவும், காண்பதற்கு இனிமையாகவும் உள்ள அந்தத் திலகம் எனது இதயத்தில் எப்போதும் நிலையாக இருக்கவேண்டும்.

96. ஸரஸீருஹே ஸமவநாம்ய மதாத் உபரி ப்ரந்ருத்யத் அளிபங்க்திநிபே
 ஸ்ப்புரத: ப்ருவௌ உபரி லோசநயோ: ஸவிலாஸ லாஸ்யகதி ரங்கப்ருத:

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருப்புருவங்களைக் கூறுகிறார்) பெரியபெருமானின் தாமரை போன்ற திருக்கண்களில் இருந்து பெருகிவரும் மதுவைப் பருகிய வண்டு வரிசை போன்று அவனது திருக்கண்கள் மேல் திருப்புருவங்கள் உள்ளன. அவை மிகவும் அழகுடனும், மதுவுண்ட வண்டுகள் மயக்கத்தில் அசையாமல் உள்ளது போன்றும் உள்ளன.

97. ஸ்மரசர நலிந ப்ரமாத் நேத்ரயோ: பரிஸர நமத் இக்ஷுசாபச்சவி
 யுகம் உதயதி ரங்கபர்த்து: ப்ருவோ: குருகுலம் இவ சார்ங்க ந்ருத்த ச்ரிய:

பொருள் - பெரியபெருமானின் திருக்கண்கள் தாமரை மலர் போன்று உள்ளன. இதனைக் கண்ட அவனது திருப்புருவங்கள் அவற்றை மன்மதனின் பாணங்கள் என்று எண்ணுகின்றன. அந்த பாணங்களை தொடுக்க உதவும் வில் போன்று, அவற்றின் அருகில் வளைந்து நிற்கின்றன. இந்தப் புருவங்கள் அவனது திருக்கரத்தில் உள்ள சார்ங்க வில்லுக்கு நர்த்தனம் கற்றுக் கொடுக்கும் ஆசார்யன் போன்று உள்ளன.

98. க்ருபயா பரயா கரிஷ்யமானே
 ஸகல அங்கம் கில ஸர்வத: அக்ஷி நேத்ரே
 ப்ரதமம் ச்ரவஸீ ஸமாஸ்த்ருணாதே
 இதி தைர்க்யேண விதந்தி ரங்கநேது:

பொருள் - (திருக்கண்களை வர்ணிக்கத் தொடங்குகிறார்) பெரியபெருமானின் திருக்கண்களானவை அனைவருக்கும் பெரியபெருமானின் க்ருபையை முழுவதுமாக அளிக்க விரும்பின. ஆகவே அவை அவனது அனைத்து அவயவங்களையும் (அனைத்து உடல் உறுப்புக்களையும்) கண்களாக மாற்றுவதற்கு முயல்கின்றன போலும். இதன் முதல்

முயற்சியாக அவை தங்களை நீட்டிக்கொண்டு அவனது திருச்செவிகள் வரையில் நீண்டுள்ளன என்பதை அந்தக் கண்களில் நீளம் கொண்டு உணரலாம்.

விளக்கம் - கருணை வெளிப்படுவது என்பது கண்களாலேயே ஆகும். இங்கு பெரியபெருமானின் கருணையைக் காணும்போது, அவனுக்கு நிச்சயமாக இரண்டு கண்களுக்கு மேல் இருந்தால் மட்டுமே, இந்த அளவு கருணை வெளிப்பட சாத்தியமாகும். ஆக அவனது அவனது திருமேனி முழுவதும் கண்களாக இருந்தால் மட்டுமே இது சாத்தியம் என்று கருத்து. இத்தனை கருணை உடைய பெரியபெருமானுக்கே இரண்டு கண்கள்தான் என்றால் - இராமனுக்கும் கருஷ்ணனுக்கும் ஒரு கண் மட்டுமே என்றும், பரமபதநாதனுக்கு அரை கண் மட்டுமே என்றும் அடித்துக்கூற முடியும்.

99. ச்ரவோ நாஸா ரோதாத் தத் அவதிக டோலாயிதகதே
விசால ஸ்ப்பீத ஆயத் ருசிர சிசிர ஆதாம்ர தவளே
மித: பத்த ஸ்ப்பர்த்த ஸ்ப்புரித சபர த்வந்த்வ லலிதே
க்ரியாஸ்தாம் ஸ்ரீரங்க ப்ரணமி நயந அப்ஜே மயி தயாம்

பொருள் - மிகவும் விசாலமாக உள்ளன, நீண்டு உள்ளன, அழகாக உள்ளன, குளிர்ந்த பார்வை வீசியபடி உள்ளன, சற்றே சிவந்தும் வெளுத்தும் உள்ளன, ஒன்றுடன் ஒன்று சண்டையிட்டுக் கொள்ளும் இரண்டு கெண்டை மீன்கள் போன்றுள்ளன - இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமானின் தாமரை போன்ற கண்கள் திருச்செவியாலும், திருநாசியாலும் தடுக்கப்பட்டதால் அங்குமிங்கும் அலைந்தபடி உள்ளன. இந்தத் தாமரைக்கண்கள் என் மீது கருணை பொழியவேண்டும்.

விளக்கம் - கடந்த ச்லோகத்தில் திருக்கண்கள் பெரியபெருமானின் திருமேனி எங்கும் பரவ எண்ணம் கொண்டு திருச்செவிகள்வரை நீண்டன என்றார். அங்கு அவற்றைப் அவனது திருச்செவிகள் தடுத்தன. ஆகையால், மற்றொரு பக்கம் நீண்டு பரவ முயற்சித்தன. அப்போது அவைகளை அவனது திருநாசி (மூக்கு) தடுத்தது. இப்படியாக அந்தக் கண்கள் ஒவ்வொரு உறுப்புக்களாலும் தடுக்கப்பட்டு அலைமோதியபடி உள்ளன என்றார்.

100. கருணா அம்ருத கூல முத்வஹா ஏஷா
ப்ரணமத் ஸ்வாகதிகீ ப்ரஸந்ந சீதா
மயி ரங்கதந உபகர்ணிகா அக்ஷணோ:
ஸரிதோ: வீக்ஷண வீசி ஸந்ததி: ஸ்தாத்

பொருள் - அனைவருக்கும் பெரும் செல்வமாக உள்ள பெரியபெருமானே. உனது கண்களானவை அமிர்தம் நிரம்பி உள்ளன, உன்னிடம் வந்து பணிந்து நிற்பவர்களை மிகுந்த அன்புடன் நலம் விசாரித்து, அணைத்துக் கொள்கின்றன, தெளிவாகவும் குளிர்ச்சியாகவும் உள்ளன, திருச்செவிகள்வரை நீண்டு உள்ளன. இப்படியாக மிகவும் அழகாக உள்ள அந்தக் கண்கள் என்னும் நதியில் வீசும் கடாகும் என்னும் அலைகள், என் மீதும் வீசவேண்டும்.

101. விலஸதி நாஸா கல்பகவல்லீ முக்தா இவ ரங்கநிலயஸ்ய
ஸ்மிதம் அபி தத் நவகுஸூம் சபுக கபோலம் ச பல்லவ உல்லஸிதம்

பொருள் - (திருநாசி, புன்னகை, தாடை, கபோலம் ஆகியவற்றைக் கூறுகிறார்) பெரியபெருமானின் திருநாசியானது (மூக்கு) அழகான கற்பகக் கொடி போன்று உள்ளது. அவனுடைய புன்னகையானது அந்தக் கொடியில் மலர்ந்துள்ள மலர் போன்றுள்ளது. அவனது தாடையும் கபோலங்களும் அந்தக் கொடியில் உள்ள தளிர்கள் போன்று உள்ளன.

102. நயந சபர வித்தெள கர்ண பாச அவருத்தெள
ருஷ இவ லுடத: அர்ச்சிர் மஞ்ஜரீ: உத்கிரந்தெள
பரிமிலத் அலக ஆல் சைவலாம் அம்ஸவேலாம்
அனு மணி மகர உத்கெள ரங்கதூர்ய அம்ருத அப்தே:

பொருள் - (திருச்செவிகளில் உள்ள மகர குழைகளைப் பற்றிக் கூறுகிறார்) பெரியபெருமானின் திருமேனியானது ஒரு பெரிய கடல் போன்று உள்ளது. அந்தக் கடலின் கரைகள் போன்று அழகான அவனது திருத்தோள்கள் உள்ளன. அந்தக் கரைகளில் உள்ள பாசி போன்று அவனது அழகான கறுத்த கேசங்கள் உள்ளன. இவனது திருச்செவிகளில்

உள்ள, சிறந்த மணிகளால் பதிக்கப்பெற்ற மகரக்குழைகள் இரண்டும் தகதகவென்று ஒளியுடன் காணப்படுகின்றன. இவை ஏன் இவ்விதம் சிவந்து, ஒளியைக் கக்கியபடி உள்ளன என்றால் – இந்த இரண்டு சுறாமீன்களையும், கண்கள் என்னும் மீன்கள் ஒரு பக்கம் தாக்கியபடி உள்ளன, மற்றொரு பக்கம் இவை திருச்செவி என்னும் வலைகளில் அகப்பட்ட நிலையில் உள்ளன – ஆகவே கோபத்துடன் இவ்விதம் உள்ளன என்று கருத்து.

103. அதர மதுர அம்போஜம் தத் கர்ணபாச ம்ருணாளிகா
வலயம் அபி மாம் ஆஸ்தாம் ரங்கேந்து வக்த்ர ஸர: சிரம்
நயந சபரம் நாஸா சைவால வல்லரி கர்ணிகா
மகரம் அலகச்ச்ரேணீ பர்யந்த நீல வந ஆவலி

பொருள் – (திருமுகத்தை ஒரு ஏரி என வர்ணிக்கிறார்) அழகாகச் சிவந்த உதடுகள் என்னும் அப்போது மலர்ந்த தாமரை உள்ளது. திருச்செவிகள் என்னும் தாமரை மலரின் கொடி வளையம் உள்ளன. திருக்கண்கள் என்னும் மீன்கள் கொண்டதாக உள்ளது. திருமுகக்கு என்னும் பாசிக்கொடி படர்ந்து உள்ளது. கர்ணபூஷணம் என்னும் மகர மீன்கள் உள்ளன. அடர்ந்த கரிய கேசங்கள் என்னும் கறுத்த சோலைகள் சூழ்ந்து உள்ளது. இப்படியாக பெரியபெருமானின் திருமுகமானது ஒரு ஏரி போன்று உள்ளது. இந்தத் திருமுகம் நீண்ட நாட்கள் என்னைப் பார்த்தபடி இருத்தல் வேண்டும்.

104. ரமயது ஸ மாம் கண்ட்ட: ஸ்ரீரங்கநேது: உதஞ்சித
க்ரமுக தருண க்ரீவா கம்பு ப்ரலம்ப மலிம்லுச:
ப்ரணய விலகத் லக்ஷ்மீ விச்வம்பரா கர கந்தலீ
கநக வலய க்ரீடாஸங்க்ராந்த ரேக: இவ உல்லஸத்

பொருள் – (திருக்கழுத்தை வர்ணிக்கிறார்) பெரியபெருமானின் திருக்கழுத்தானது பாக்கு மரம் போன்றும், சங்கு பொண்ட்ரும் உள்ளது. அந்தக் கழுத்தின் அழகைக் கொள்ளையடித்தது எது தெரியுமா? அவனை மிகவும் அன்புடன் அணைத்துக்கொள்ளும் மஹாலக்ஷ்மி, பூமிப்பிராட்டி ஆகியவர்களின் வாழ்த்தண்டு போன்ற அழகான கைகளில் உள்ள பொன்வளையல்கள், இவனது அழகான கழுத்தில் அழுந்தின போலும். அந்த வளையல்களில் அடையாளங்களே இவன் கழுத்தை விட அழகான, அந்தக் கழுத்தில் உள்ள முன்று மடிப்புகளான ரேகைகள் போலும். ஆக கழுத்தின் அழகை இந்த ரேகைகள் கொள்ளை கொண்டன. இப்படியாக சிறந்து விளங்கும் அவனது திருக்கழுத்து எனக்கு மகிழ்வை அளிக்கவேண்டும்.

105. அதிஷ்ட்டாந ஸ்தம்பெள புவந ப்ருது யந்த்ரஸ்ய கமலா
கரேணோ: ஆலானே அரி கரி கடா உந்மாத முஸலெள
ப்பணீந்த்ர ஸ்ப்பீத ஸ்ரக் வ்யதிகரித ஸந்நிக்த விபபெள
புஜெள மே பூயாஸ்தம் அபயம் அபி ரங்கப்ரணயிந:

பொருள் – (பெரியபெருமானின் திருப்புஜங்களை வர்ணிக்கிறார்) இந்த உலகத்தை ஒரு பெரிய யந்த்ரம் என்று வைத்துக் கொண்டால், அந்த யந்த்ரத்திற்கான ஆதாரத் தூண்களாக உள்ளது, ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் என்னும் பெண் யானையைக் கட்டிப் போட உதவும் கட்டுத்தறியாக உள்ளது, அடியார்களின் விரோதிகள் என்னும் யானைக்கூட்டத்தை அழிக்கவல்ல உலக்கை போன்று உள்ளன, ஆதிசேஷனின் திருமேனி எது, இவன் அணிந்துள்ள மாலை எது, இவனது திருக்கரங்கள் எது என்று அறிய இயலாதபடி பருத்து உள்ளது – இப்படியாக உள்ள பெரியபெருமானின் புஜங்கள் எனக்கு அபயம் அளிக்கவல்லவையாக உள்ளன.

106. ப்ரதி ஜலதித: வேலாசய்யாம் விபீஷண கௌதுகாத்
புந: இவ புரஸ்கர்த்தாம் ஸ்ரீரங்கிண: ப்பணி புங்கவே
ஸமுபததத: கஞ்சித் கஞ்சித் ப்ரஸாரயத: புஜ
த்வயம் அபி ஸதா தாந ச்ரத்தாநு தீர்க்கம் உபாஸ்மஹே

பொருள் – (பெரியபெருமானின் திருக்கரங்களை வர்ணிக்கிறார்) முன்பு கடற்கரையில் சயனித்தருளிய நிலைமை, விபீஷணனின் ஆவல் காரணமாக பெரியபெருமானுக்கு மீண்டும் நினைவுக்கு வந்தது போலும். அதனாலேயே ஆதிசேஷன் மீது, தன்னுடைய ஒரு திருக்கரத்தை மடித்துத் தலையணையாக வைத்துக்கொண்டும், மற்றொரு திருக்கரத்தை நீட்டியபடியும் சயனித்துள்ளான். மிகவும் நீண்டதும், தானம் செய்வதையே

குறிக்கோளாகக் கொண்டதும் ஆகிய பெரியபெருமானின் இரண்டு திருக்கரங்களையும் நாம் எப்போதும் சிந்திப்போமாக.

107. குஸூமபர அலஸௌ ஸ்ப்படிக வேதி சயௌ விடபௌ
அமரதரோ: பரம் பரிஹஸந் ப்ருது ரங்கபுஜ:
பஹு மணி முத்ரிகா கநக கங்கண தோர்வலயை:
கிஸலயி தோர்த்வயம் ப்பணிநி நிர்ப்ரஸூப்தம் இம:

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருப்புஜங்களை வர்ணிக்கிறார்) தேவலோகத்தில் உள்ள கற்பகக் கிளைகள், மலர்களால் நிரப்பப்பட்டு, அங்குள்ள ஸ்ப்படிக மணிகளின் மீது சாய்ந்தபடி உள்ளன. இவற்றைப் பரிகாசம் செய்யும் விதமாக உள்ளது எது தெரியுமா? ஸ்ப்படிக மணிக்கு மேலான ஆதிசேஷனின் திருமேனியில் சாய்ந்துள்ளது, கற்பக மலர்களை விட மிகவும் உயர்ந்த இரத்தினக்கற்கள் பல பதிக்கப்பட்ட, பொன்மயமான கைவளை, தோள்வளை சூடியுள்ளது, அந்தக் கற்பக மரத்தின் கிளைகளைக் காட்டிலும் பருத்து உள்ளது - இது எது என்றால் - பெரியபெருமானின் இரண்டு புஜங்களாகும். அந்தப் புஜங்களை நாம் அண்டி நிற்போமாக.

108. மத் ரக்ஷாவ்ரத கௌதுகே ஸூகடகே விக்ராந்தி ஜர்ணே ஜபே
சார்ங்க ஜ்யாகிண கர்க்கசிம்நி ஸூமந: ஸ்ரக் மோஹநே மார்த்தவே
தோர்த்வந்த்வம் பஹூச: ப்ரலோப்ய கமலா லீலா உபதாநம் பவத்
தத்சித்ர அலக முத்ரிகம் விஜயதே ஸ்ரீரங்க ஸம்ஸங்கிந:

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருக்கரங்களைக் கூறுகிறார்) என்னைக் காப்பது என்னும் விரதம் பூண்ட பெரியபெருமான், அதற்காகவே தனது திருகரத்தில் ஸூத்ர கங்கணம் அணிந்துள்ளான். அவனது திருக்கரத்தில் சார்ங்கம் என்னும் வில்லின் தழும்புகள் காணப்படுகின்றன. அவனது திருக்கரத்தைக் காணும்போது மலர்மாலையோ என்று ஜயம் கொள்ளும்படியாக உள்ளது. இப்படியாக அவனது இளமையில் மயங்கி நிற்கும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கு, அவனது திருக்கரங்கள் தலையணையாக உள்ளது. அவ்விதம் அவன் அவனது திருக்கரத்தில் சாய்ந்துள்ளபோது, அவனது கூந்தலால் அந்தக் கைகளில் அடையாளங்கள் இடப்படுகின்றன. இப்படியாக பெரியபெருமானின் இரண்டு திருக்கரங்களும் சிறப்பாக உள்ளன.

109. பவ ஆர்த்தாநாம் வக்த்ர அம்ருத ஸரஸி மார்க்கம் திசத் இவ
ஸ்வயம் வக்த்ரேண இதம் வரதம் இதி ஸந்தர்சிதம் இவ
கர அம்போஜம் பங்கேருஹ வநருஷா இவ பாடலம் இவ
சர்யாமி ஸ்ரீரங்கே சயிது: உபதாநீக்ருதம் அஹம்

பொருள் - (பெரியபெருமானின் வலது திருக்கரத்தைக் கூறுகிறார்) ஸம்ஸாரத்தில் இழிந்து மிகவும் கொதித்தபடி உள்ளவர்களின் வேதனை தீர்க்கும் அமிர்த தடாகமாக பெரியபெருமானின் திருமுகம் உள்ளது. அந்தக் குளத்தை அடையும் வழியைக் காண்பிப்பது போன்று பெரியபெருமானின் வலது திருக்கரம் உள்ளது, இந்தத் திருக்கரமே அனைத்து வரங்களையும் அளிக்கவல்லது என்று அவனது திருமுகமே சுட்டிக் காண்பிப்பது போன்று உள்ளது. தாமரைக்காடு ஒன்றின் மீது உண்டான சீற்றத்தின் காரணமாக சிவப்பது போன்று, அது போன்று சிவந்துள்ளது. இப்படியாக பெரியபெருமானுக்குத் தலையணையாக உள்ள தாமரை போன்ற வலது திருக்கரத்தை நான் பற்றுகிறேன்.

விளக்கம் - இங்கு தாமரைக்காட்டின் மீது கொண்ட சீற்றம் என்பது என்ன? நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் - கட்டுரைக்கில் தாமரை நின் கண் பாதம் கை ஒவ்வா - என்னதான் உவமையாகக் கூறினாலும் உனது திருக்கண்கள், திருவடிகள், திருக்கரங்கள் ஆ...இயவற்றின் முன்பாகத் தாமரை நிற்க இயலாது - என்றார். இதனைக் கேட்ட பின்னராவது தாமரை மலர்கள் வெட்கம் கொண்டு, தண்ணீரின் உள்ளேயே இருக்க வேண்டும் அல்லவா? ஆனால், அப்படியும் அவை தங்கள் தலையை வெளியே காண்பிக்கின்றனவே என்ற கோபம் பெரியபெருமானின் திருக்கரத்திற்கு உண்டானது என்று கருத்து.

110. கிரீடம் ஸ்ரீரங்கேசயிது: உபதாநீக்ருத புஜ:

விதி ஈச அதீசத்வாத் கடதே இதி ஸம்ஸ்ருச்ய வததி
நிஹீநாநாம் முக்க்யம் சரணம் இதி பாஹு: ததிதர:
ஸ்ப்புடம் ப்ருதே பாத அம்புஜ யுகளம் ஆஜானு நிஹித:

பொருள் - (இரண்டு திருக்கரங்களை மீண்டும் கூறுகிறார்) பெரியபெருமானின் தலையணை போன்று வலது திருக்கரமானது உள்ளது. அந்தத் திருக்கரம் அவனது திருமுடியைத் தொட்டுக் காண்பித்து - ப்ரம்மன், ருத்ரன் முதலானோருக்கு இவனே தலைவனாக உள்ளதால், இந்தக் க்ரீடம் இவனுக்கு எத்தனை பொருத்தமாக உள்ளது - என்று கூறுவது போன்று உள்ளது. அவனது மற்றொரு திருக்கரமானது முழந்தாள்கள்வரை நீண்டுள்ளன. அந்தத் திருக்கரம் அவனது தாமரை போன்ற திருவடியினைத் தொட்டுக் காண்பித்து - தாழ்ந்தவர்களின் புகலிடம் இதுவே - என்று கூறுவது போல் உள்ளது.

111. மலயஜ சசி லிப்தம் மாலதி தாம தல்பம்
ஸுமணி ஸர விதாநம் கௌஸ்துப ஸ்வஸ்தி தீபம்
தனுஜ வ்ருஷ விஷாண உல்லேக சித்ரம்ச லக்ஷம்
லலித க்ருஹம் உபாஸே ரங்கஸர்வம்ஸஹ உர:

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருமாற்பைக் கூறுகிறார்) சந்தனம் மற்றும் பச்சைக்கற்பூரம் கொண்டு பூசப்பட்டது, மாலதி மலர்மாலை இதன் மீது படுக்கை போன்று விரிக்கப்பட்டுள்ளது, உயர்ந்த இரத்தினக்கற்கள் மாலையாகக் கோர்த்துக் கட்டப்பட்ட மேற்கூரை கொண்டது, கௌஸ்துபம் என்னும் மங்களகரமான தீபம் ஏற்றப்பட்டது, அசுரர்களின் எருதுகளுடைய கொம்புகளின் அடையாளங்களை ரேகைகள் போன்று உடையது, ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சயனிக்கும் இடமாக உள்ளது - இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமானின் திருமாற்பை நான் உபாஸிக்கிறேன்.

112. ஹார ஸ்ப்பாரித பேநம் அம்ச லஹரீ மாலா ருத்தி முக்தாபல
ச்ரேணீ சீகர துர்த்திநம் தத இதோ வ்யாகீர்ண ரத்ந உத்கரம்
ஆவி: கௌஸ்துப லக்ஷமி ரங்கவஸதே: நிஸ்ஸீமபூம அத்புதம்
வக்ஷ: மந்தீர மத்த்ய மாநஜலதி ச்லாகம் விலோகேமஹி

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருமாற்பைக் கூறுகிறார்) முத்து மாலைகள் என்னும் வெண்மையான நூரைகளை உடையது, காந்திகள் என்னும் அலையானது வீசியபடி உள்ளது, முத்துக்கள் ஆங்காங்கே நீர்த்துளிகள் போன்று காணப்படுகின்றன, எங்கு பார்த்தாலும் இரத்தினக்கற்கள் சிதறியபடி உள்ளன, கௌஸ்துப மணியும், பெரியபிராட்டியும் தோன்றும் இடமாக உள்ளது, அளவிட இயலாத பெருமைகள் காரணமாக அற்புதமாக உள்ளது, மந்தீர மலையால் கடையப்பெற்ற திருப்பாற்கடல் போன்றுள்ளது - இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமானின் திருமாற்பை நாம் வணங்குவோமாக.

விளக்கம் - இங்கு திருப்பாற்கடலின் பல தன்மைகளை பெரியபெருமானின் திருமாற்பிற்கு ஒப்புமையாகக் கூறுகிறார். கடலில் உள்ள வெண்மை போன்று, இவன் மீது உள்ள முத்து மாலைகளைக் கூறினார். கடலில் நீர்த்துளிகள் சாரலாக வீசுவது போன்று, இவன் மீது முத்துக்கள் உள்ளன. கடலில் இரத்தினங்கள் கிட்டுவது போன்று, இவன் திருமாற்பில் இரத்தினக்கற்கள் பரவலாக உள்ளன. திருப்பாற்கடலில் கௌஸ்துபமும், மஹாலக்ஷமியும் தோன்றியது போன்று, இவன் திருமாற்பிலும் காணலாம். திருப்பாற்கடல் எவ்விதம் எல்லையற்றதாக உள்ளதோ, அது போன்று இவன் திருமாற்பும் பரந்து உள்ளது.

113. வக்ஷஸ்த் ஸ்தல்யாம் துளஸி கமலா கௌஸ்துபை: வைஜயந்தீ
ஸர்வ ஈசத்வம் கதயதி தராம் ரங்கதாம்ந: தத் ஆஸ்தாம்
கூர்மவ்யாகீர் நக பரிமலித் பஞ்சஹேதீ யசோதா
நத்தா மௌக்த்ய ஆபரணம் அதிகம் ந: ஸமாதிம் தினோதி

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருமாற்பை மேலும் அனுபவிக்கிறார்) பெரியபெருமானின் பரந்த திருமாற்பில் துளசி மாலைகள், ஸ்ரீரங்கநாச்சியார், கௌஸ்துபம் ஆகியவற்றுடன் அழகிய வைஜயந்தீ என்னும் வனமாலை உள்ளது. இந்த மாலை - இவனே அனைவருக்கும் ஈசுவரன் - என்று பறை சாற்றுவது போன்றுள்ளது. யசோதையால் கண்ணன் கழுத்தில் கட்டப்பட்ட ஆமைநகம், புலிநகம் ஆகியவற்றுடன் சேர்க்கப்பட்ட பஞ்சாயுத ஆபரணம் அழகாக விளங்குகிறது. அந்த ஆபரணம் நம்மை மேலும் மகிழும்படிச் செய்கிறது.

114. கியாந் பர: மம ஜகத் அண்ட மண்டலீ இதி
அத்ருப்தித: க்ருசிதம் இவ உதரம் விபோ:
ரிரக்ஷிஷா உசித ஜகதீ பரம்பராம்
பராம் இவ ப்ரதயதி நாபி பங்கஜம்

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருவயிற்றையும், திருநாபிக் கமலத்தையும் கூறுகிறார்) ப்ரளயத்தின்போது அனைத்து அண்டங்களையும் பாதுகாப்பாக எனது வயிற்றில் வைத்திருந்ததால், எத்தனை பாரமாக இருந்தது - என்று பெரியபெருமானின் திருவயிற்று மனக்குறை கொண்டுள்ளது போன்று, இளைத்துக் காணப்படுகிறது. அதனை உணர்ந்த அவனது திருநாபியானது, தான் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் அனைத்து உலகையும் மீண்டும் படைக்க இருந்த விதத்தை நினைவூட்டி அவனை மகிழவைக்கிறது.

115. த்ரிவித சித் அசித் ப்ருந்தம் துந்த அவலம்பி வலி த்ரயம்
விகணயத் இவ ஜச்வரயம் வ்யாக்யாதி ரங்கமஹேசிது:
ப்ரணத வசதாம் ப்ரூதே தாமோதரத்வ கர: கிண:
தத் உபயகுண ஆக்ருஷ்டம் பட்டம் கில உதரபந்தநம்

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருவயிற்றில் உள்ள முன்று மடிப்புகளைக் கூறுகிறார்) பெரியபெருமானின் திருவயிற்றில் உள்ள முன்று மடிப்புகள் சேதன அசேதனங்கள் என்னும் முன்று ஜச்வரயங்களைக் கூறுவதாக உள்ளது (சேதனங்கள் முன்று = பத்தர், நித்யர், முக்தர், அசேதனங்கள் முன்று = மிஸ்ரஸத்வம், ஸத்வகுந்யம், சுத்தஸத்வம்). அந்தத் தழும்புகள் தாமோதரனாக யசோதையிடம் கட்டப்பட்டு நின்றதை உணர்த்துகின்றன (அந்தக் கயிற்றின் தழும்புகள் என்று கருத்து), இதன் மூலம் தான் தன்னிடம் அன்புடன் உள்ளவர்களுக்கு வசப்பட்டவன் என்பதை உணர்த்துவதாக உள்ளது. இந்த இரண்டு தன்மைகளும் பெரியபெருமானின் பரத்வம் மற்றும் ஸௌலப்பத்தை உணர்த்துவதாக உள்ளன. இந்த இரண்டு குணங்களுக்கும் கட்டப்பட்ட பட்டம் போன்று, அந்தத் திருவயிற்றில் கட்டப்பட்ட உதரபந்தனம் என்னும் ஆபரணம் உள்ளது.

116. த்ரய: தேவா: துல்யா: த்ரிதயம் இதம் அத்வைதம் அதிகம்
த்ரிகாத் அஸ்மாத் தத்த்வம் பரம் இதி விதர்க்காந் விகடயந்
விபோ: நாபீப்தம்: விதிசிவ நிதாநம் பகவத:
தத் அந்யத் ப்ரூ பங்கீ பரவத் இதி ஸித்தாந்தயதி ந:

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருநாபிக் கமலத்தைக் கூறுகிறார்) முன்று முர்த்திகளும் (ப்ரம்மன், விஷ்ணு, சிவன்) எந்தவிதமான ஏற்றத்தாழ்வுகளும் இல்லாதவர்கள், ஒரே பெருமையைக் கொண்டவர்கள் என்னும் வாதம், முன்று முர்த்திகளும் வேறுவேறு அல்ல, ஒன்றே என்னும் வாதம், இந்த முன்று முர்த்திகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதான உயர்ந்த ப்ரஹ்மம் ஒன்று உள்ளது என்னும் வாதம் - இப்படிப்பட்ட விதண்டாவாதங்களை பெரியபெருமானின் திருநாபிக் கமலம் அடியுடன் அழிக்கிறது. இதன் காரணம் என்னவென்றால், இதுவே ப்ரம்மனுக்கும் ருத்ரனுக்கும் வேர்கிழங்கு போன்று உள்ளது. இந்த திருநாபிக் கமலம் - இவனைத் தவிர்ந்த பொருள்கள் அனைத்தும், இவனது புருவ நெறிப்பிற்கு வசப்பட்டவையே - என்று நமக்குத் தெளிவாகக் காட்டித் தருகிறது.

117. கர்ப்பே க்ருத்வா கோப்தும் அநந்தம் ஜகத் அந்த:
மஜ்ஜத் ப்ரம்யா வாஞ்ச்சதி ஸாம்யம் நனு நாபி:
உதக்ஷிப்ய ஏதத் ப்ரேக்ஷிதம் உத்யத் ப்ரமி பூயம்
நாபீப்தம்: ரம்ஹதி ரங்க ஆயதந அப்தே:

பொருள் - (திருநாபி மற்றும் திருநாபிக் கமலம் ஆகிய இரண்டையும் அனுபவிக்கிறார்) கடல் போன்றுள்ள பெரியபெருமானின் திருநாபியானது, அளவற்ற இந்த உலகத்தைத் தன்னுள் அடக்கிக் காப்பதற்காக, உள்நோக்கி இழுக்கின்ற சுழி போன்று உள்ளது. அந்தச் சுழி போன்ற தன்மையை விரும்புவதாகவும் அந்த திருநாபி உள்ளது. இப்படியாக உள்ளடக்கப்பட்ட உலகங்கள் பாதுகாப்பாக உள்ளனவா என்று மேலே நின்று காண்பதற்காக, மேல் நோக்கிக் கிளம்பும் சுழியாக, பெரியபெருமானின் திருநாபிக் கமலம் உள்ளது.

விளக்கம் - இங்கு பெரியபெருமானின் திருநாபிக் கமலத்தை பட்டர் கூறுவது காண்க. இதே போன்று ஆண்டாளும் - எழு கமலப் பூவழகர் - என்று தன்னுடைய நாச்சியார் திருமொழியில் கூறியதும் காண்க. ஆனால் இன்று பெரியபெருமானின் திருநாபியில் வெளிப்படையாகக் காணும்படி தாமரை இல்லை. இல்லாத ஒரு வஸ்துவைக் குறித்துக் கூற ஆண்டாளும், பட்டரும் துணிந்திருக்க மாட்டனர். இவற்றை வைத்துப் பார்க்கும்போது, பெரியபெருமானின் திருநாபியிலிருந்து திருக்கமலம் போன்ற அமைப்பு இருந்திருக்க வேண்டும். அந்த அமைப்பு காலத்தின் வெள்ளத்தில் மறைந்திருக்கலாம் என்பது அடியேனின் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். விஷயம் அறிந்தவர்கள் இதனை சற்று ஆராயலாம்.

118. மதம் இவ மதுகைடபஸ்ய ரம்பா கரபகரீந்த்ரகர ஆபிரூப்யதர்ப்பம்
ஸ்ப்புடம் இவ பரிபூய கர்வ குர்வோ: கிம் உபமிமீமஹி ரங்க குஞ்ஜர ஊர்வோ:

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருத்தொடைகளைக் கூறுகிறார்) மது மற்றும் கைடபர்களின் கொழுப்பை அடக்கியது, வாழைத்தண்டு, கையின் மணிக்கட்டு தொடங்கி சண்டுவிரல் வரையில் உள்ள பகுதி, யானையின் துதிக்கை போன்றவற்றின் அழகு கொண்டது, இந்த அழகு காரணமாக வந்த கர்வத்தாலும் மகிழ்வாலும் பருத்து உள்ளது. இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமானின் திருத்தொடைகளுக்கு நான் எந்தப் பொருளை உவமையாகக் கூறுவேன்?

விளக்கம் - இங்கு பட்டர் எந்தப் பொருளையும் உவமையாகக் கூறவில்லை என்பதை உணரவேண்டும். வாழைத்தண்டு, துதிக்கை முதலான பொருள்களின் அழகை மட்டுமே கூறுகிறார். அந்தப் பொருள்கள் போன்று இவன் திருத்தொடைகள் உள்ளன என்று கூறவில்லை. ஆக பெரியபெருமானின் திருத்தொடைகளுக்கு உவமை ஏதும் இல்லை எனலாம்.

119. கஃ காந்தி ஸம்வாதி சாதூர்ய நீவி
லஸத் ரதந காஞ்சீ கலாப அனுலேபம்
மஹாப்ரம் லிஹந் மேரு மாணிக்ய ஸானூ:
இவ ஆபதி பீதாம்பரம் ரங்கபந்தோ:

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருப்பீதாம்பரத்தைக் கூறுகிறார்) பெரியபெருமானின் அழகான இடுப்பில் ஒளி வீசியபடி உள்ளது. அந்த ஒளியில் நன்கு பொருந்தியதாகவும், இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட மேகலை என்னும் ஆபரணத்தால் சூழப்பட்டதாகவும் அவனுடைய பீதாம்பர ஆடை உள்ளது. நீவி என்பது இடுப்பில் கட்டப்படும் உத்தரீயமாகும். இதனைக் காணும்போது நீர்மேகத்தை உட்கொண்டுள்ள மேருமலையின் தாழ்வரை போன்றுள்ளது.

120. பர்மஸ்தல அம்ச பரிவேஷ இவ அம்புராசே:
ஸந்த்யா அம்புவாஹ நிகுரம்பம் இவ அம்பரஸ்ய
சம்பா கதம்பகம் இவ அம்புமுச: மந: ந:
பீதாம்பரம் பிபதி ரங்கதுரந்தரஸ்ய

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருப்பீதாம்பரத்தை மீண்டும் அனுபவிக்கிறார்) ஸமுத்திரத்தில் ஸந்த்யா கால நேரத்தில் விழுகின்ற தங்கமயமான பூமியின் ஒளி போன்று உள்ளது, ஆகாயத்தில் மாலை நேரங்களில் தோன்றுகின்ற மேகக்கூட்டங்கள் போன்று உள்ளது, மேகத்தில் தோன்றுகின்ற மின்னல் கூட்டங்கள் போன்று உள்ளது - இப்படியாக உள்ள பெரியபெருமானின் திருப்பீதாம்பரம் நமது உள்ளத்தை அள்ளுகிறது.

121. வைபூஷண்யாம் காந்தி: ஆங்கீ நிமக்நா
விஷ்வதீரீசீ க்வாபி ஸோந்மாத வ்ருத்தி:
ஜானே ஜானு த்வந்த்வ வார்த்தா விவர்த்த:
ஜாத: ஸ்ரீமத் ரங்க துங்க ஆலயஸ்ய

பொருள் - (பெரியபெருமானின் முழங்கால்களை அனுபவிக்கிறார்) திருவரங்கத்தின் பெரியகோயிலில் கண்வளரும் அழகிய மணவாளனின் திருமேனியானது, அவனது ஆபரணங்களால் மேலும் ஒளி வீசியபடி உள்ளது (அவனது திருமார்பு முதலியவைகளால் திருமேனி ஒளி வீசியபடி உள்ளது, அவனது திருஆபரணங்களாலும் ஒளி வீசியபடி உள்ளது). இப்படியாக எங்கும் அந்த ஒளியானது எங்கும் பரவி உள்ளது. அத்தகைய ஒளியானது,

ஓரிடத்தில் குவிந்தபடி உள்ளது. இந்த இடமே அவனது முழந்தாள்களோ என்று எண்ணும்படி ஆனது.

122. ஸ்ரீரங்கேசய ஜங்கே ஸ்ரீபூமி ஆமர்ச ஹர்ஷ கண்டகிதே
தத் கேளி நளிந மாம்ஸல நால த்வய லலிதம் ஆசரத:

பொருள் - (பெரியபெருமானின் கணைக் காலைகளைக் கூறுகிறார்) ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் ஸ்ரீபூமாதேவியும் மெதுவாக பெரியபெருமானின் கணைக் காலைகளை வருடுகின்றனர். அப்போது அவனது திருவடிகள் மயிர்க்கூச்சல் அடைந்தன. அவை காண்பதற்கு முள் போன்று இருந்தன. இப்படியாக உள்ள அவனது திருவடிகள், முள்ளுடன் கூடிய தாமரையின் தண்டுகள் போன்று காணப்பட்டன. அந்த பருத்த தண்டுகள், பிராட்டிமார்களின் திருக்கரங்களின் உள்ள தாமரை மலர்களைச் சமப்பது போன்று உள்ளது.

123. வந்தாரு ப்ருந்தாரக மௌலி மாலா யுஞ்ஜாந சேத: கமலா கரேப்ய:
ஸங்க்ராந்த ராகௌ இவ பாத பத்மௌ ஸ்ரீரங்கபர்த்து: மநவை நவை ச

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருவடிகளைக் கூறுகிறார்) இவனை வணங்கியபடி உள்ள தேவர்களின் கர்ரீடங்களில் உள்ள கற்களின் ஒளி, யோகிகளின் சிவந்த உள்ளம், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் சிவந்த திருக்கரங்கள் - இவற்றில் உள்ள சிவப்பு நிறமானது வந்து படிந்ததோ என்று எண்ணும்படியாக பெரியபெருமானின் சிவந்த திருவடித் தாமரைகள் உள்ளன. இப்படிப்பட்ட திருவடிகளை நான் த்யானம் செய்து, வணங்கி நிற்பேனாக.

124. யத் ப்ருந்தாவன பண்டிதம் தத் ரவை: யத் தாண்டவம் சிக்ஷிதம்
யத் லக்ஷ்மீ கர ஸௌக்ய ஸாக்ஷி ஜலஜ ப்ரஸ்பர்த்த தமாநருத்தி யத்
யத் பக்தேஷு அஜல ஸ்த்தலஜ்ஜும் யத் தூத்ய ப்ரஸங்க உத்ஸுகம்
தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம் வஹது ந: ஸ்ரீரங்கினோ மங்களம்

பொருள் - பெரியபெருமானின் எந்த ஒரு திருவடியானது பிருந்தாவனத்தில் சுற்றித் திரிந்ததோ, எந்த ஒரு திருவடியானது யசோதையின் தயிர் கடையும் ஓசைக்கு ஏற்ப நாட்டியம் பயின்றதோ, எந்த ஒரு திருவடியானது ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருக்கரங்கள் மூலம் உண்டாகும் இன்பத்திற்குச் சான்றாக உள்ளதோ, எந்த ஒரு திருவடியானது தாமரை மலருடன் அழகில் போட்டியிடுகின்றதோ, எந்த ஒரு திருவடியானது அடியார்கள் விஷயத்தில் உயர்ந்தவன்-தாழ்ந்தவன் என்ற வேற்றுமை காணாமல் உள்ளதோ, எந்த ஒரு திருவடியானது தூது செல்வதற்காக மிகவும் ஆசையுடன் உள்ளதோ - அப்படிப்பட்ட திருவடியானது நமக்கு அனைத்து நன்மைகளையும் அளிக்கவேண்டும்.

விளக்கம் - பிருந்தாவனத்தில் சுற்றிய களைப்பு தீரும்படியும், ஆய்ச்சியின் மத்து ஓசைக்கு ஏற்ப நாட்டியம் செய்த களைப்பு நீங்கும்படியும் இவனது திருவடிகளை ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் மெல்ல வருடுகிறார். இவனது திருவடிகளைப் பிடிப்பதால்தான் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருக்கரங்கள் மென்மையாகவும், சிவந்தும் விளங்குகின்றன எனலாம். அவள் அவதரித்த தாமரை மலருடன் இந்தத் திருவடிகள் சண்டை செய்தபடி உள்ளதாகக் கூறுகிறார். அந்தத் தாமரையில் பிறந்ததால் பிராட்டிக்கு மென்மையா, அல்லது இவன் திருவடிகளின் மென்மை பிராட்டியிடம் குடிகொண்டனவா என்று சண்டை இடுகின்றன போலும். ஆயர்கள், குரங்குகள், பசுக்கள், மாலாக்காரர், கூனி என்று பலரிடமும் ஏற்றத்தாழ்வு இன்றி இவனை அவர்களிடம் இட்டுச் சென்றது இந்தத் திருவடிகள் அல்லவா? பட்டரிடம் ஒருவர் - கண்ணனுக்கு உள்ளது போல் இராமனுக்குத் தூது சென்ற பெருமை இல்லையே - என்று கூறினாராம். அதற்குப் பட்டர் - அந்தக் குறை நீங்கவே உயர்ந்த கூத்திரிய குலத்தை விடுத்து, இடையனாக நின்று, தூது சென்றான் - என்றார்.

125. சிஞ்ஜாந ச்ருதி சிஞ்ஜிநீ மணிரவை: வஜ்ர அரவிந்த த்வஜ
ச்சத்ரீ கல்பக சங்க்க சக்ர முகுரை: தை: தை: ச ரேகாமயை:
ஜச்வரயேண ஜயம் த்ரிவிக்ரம முகம் குஷ்யத்பி: ஆம்ரேடிதம்
ஸ்ரீரங்கேசய பாத பங்கஜயுகம் வந்தாமஹே ஸுந்தரம்

பொருள் - பெரியபெருமானின் திருவடிகளில் சதங்கைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அவை வேதங்களுக்கு ஒப்பான ஓசையை எழுப்பியபடி உள்ளன. இதன் மூலம் அனைவருக்கும்

இவனே ஸர்வேச்வரன் என்பதையும், த்ரிவிக்ரமானக நின்று செய்தருளிய லீலா வினோதங்களையும் பறை சாற்றி வெளிப்படுத்துவதாக இந்தச் சதங்கைகள் உள்ளன. இவனது திருவடிகள் - வஜ்ரம், தாமரை, கொடி, குடை, கற்பகமரம், சங்கு, சக்கரம், கண்ணாடி முதலான ரேகைகளுடன் கூடியவைகளாக உள்ளன. இப்படிப்பட்ட தாமரை போன்ற திருவடிகளை நாம் வணங்குவோமாக.

விளக்கம் - பெரியபெருமானின் திருவடிகளில் உள்ள சதங்கைகள் இவனது பல பெருமைகளையும் அறிவிப்பதாகக் கூறுகிறார். பெரியாழ்வார் - ஒரு காலில் சங்கு ஒரு காலில் சக்கரம் - என்று அருளிச்செய்தது போன்று இவரும் கூறியது காண்க.

126. புநாநி புவநாநி அஹம் பஹுமுகீ ஸதி ஸர்வ அங்குலீ
ஜலஜ்ஜலித ஜாஹ்நவீ லஹரி ப்ருந்த ஸந்தேஹதா:
திவா நிசி ச ரங்கிண: ச சரண சாரு கல்பத்ரும
ப்ரவால நவமஞ்ஜீ: நக ருசீ: விகாஹேமஹி

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருவடி விரல்கள் மற்றும் நகங்களைக் கூறுகிறார்) கங்கையைப் போன்று நானும் இந்த உலகில் பாய்ந்து, அனைத்தையும் தூய்மை பெறச்செய்வேன் - என்று எண்ணியபடி பெரியபெருமானின் திருவடிகளின் விரல்கள் உள்ளன. இவற்றைப் பார்க்கும்போது பெருத்த ஓசையுடன் பாய்ந்து வரும் கங்கையின் அலைகளோ என்று எண்ணும்படி உள்ளன. இப்படியாக நமக்கு ஜயத்தை உண்டாக்குகின்றதும், கற்பக வருகும் போன்றுள்ளதும் ஆகிய அவனது திருவடிகளில் - அந்தக் கற்பக வருகத்தின் கிளைகள் போன்ற விரல்களில் உள்ள மலர்க்கொத்துக்கள் போன்று, ஒளி வீசியபடி அவனது நகங்கள் உள்ளன. இவற்றை நாம் இரவும் பகலும் இடைவிடாது அனுபவிப்போமாக.

விளக்கம் - பெரியபெருமான் த்ரிவிக்ரமனாக உயர்ந்தபோது அவனது திருவடிகளில் இருந்து வெளிவந்தவன் கங்கை ஆவான். அந்த கங்கையானது திருவரங்கத்தில் வெளிவர முனைவது போன்று பெரியபெருமானின் திருவடி விரல்கள் உள்ளன என்றார்.

127. ஸ்ரீரங்க இந்தோ: பத கிலஸயே நீலமஞ்ஜீர மைத்ர்யா
வந்தே வருந்த ப்ரணயி மதுபவ்ராத ராஜீவ ஜைத்ரே
நித்ய அப்யர்ச்சா நத விதிமுக ஸ்தோம ஸம்சய்யமாநை:
ஹேம அம்போஜை: நிபிட நிகடே ராம ஸீதா உபநீதை:

பொருள் - (பெரியபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி நிற்கிறார்) நீல நிற இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட சிலம்புகள் கொண்ட திருவடிகள் எப்படி உள்ளன என்றால், வண்டினங்களால் மொய்க்கப்படும் அடிப்பகுதி உடைய தாமரையை அழகால் வென்று வீழ்த்தும்படி உள்ளன. ஸ்ரீராமனும் சீதையும் ஆராதனை செய்தபோது, அவர்கள் ஸமர்ப்பித்த பொன்னால் ஆன தாமரை மலர்கள் இவனது திருவடிகளில் இடைவெளி இன்றி நிறைந்துள்ளன. அந்த பொன் மலர்களைக் காணும்போது, இவனது திருவடிகளில் அன்றாடம் பணிந்து ஆராதிக்கும் ப்ரம்மனின் முகங்களோ என்று எண்ணும்படியாக உள்ளன. திருவரங்கத்தின் சந்திரனாகிய உள்ள பெரியபெருமானின் இப்படிப்பட்ட திருவடிகளை வணங்குகிறேன்.

விளக்கம் - ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸ்ரீராமனால் ஆரதிக்கப்பட்டவன் என்பது ப்ரஸித்தமான விஷயமாகும். இதனை இங்கு பட்டர் உறுதி செய்கிறார். ஸ்ரீராமனும் சீதையும் இவனது திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்த மலர்கள் இன்னமும் காணப்படுவதே இதற்கு ஆதாரம் என்று கூறினார். இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமானின் திருவடிகளை வணங்குவதாகக் கூறி, பூர்வ சதகத்தை நிறைவு செய்தார்.

ஸ்ரீபராசரபட்டர் திருவடிகளே சரணம்